د خاموشـۍ لـه شـوره ډېـرو سـر تنـدې اونيـوۀ
د بـې وسـۍ لـۀ زوره ډېـر پـه زنګانـۀ پرېواتـۀ

شور شور خاموشي

اعجاز خټك

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعیب سنز پبلشرز اینډ بکسیلرز

جي ټي روډ منګوره، سوات

ټول حقوق د اماراتو پښتو ادبي ټولنه مرکزدبۍ په نوم خوندي دي

د کتاب نوم .... شور شور خاموشی
لیکونکے .... اعجاز خټك
ناشر .... فضل ربی راهی
پروف ریډنګ .... حنیف قیس
ډیزائننګ .... لقمان حکیم
سرپاڼه .... سرتاج استاد او ظفرعلی ظفر
دچاپ کال ستمبر۲۰۱۲ء
پریس .... حاجي حنیف اینډ سنز پرنټرز لاهور
بیه .... ۲۰۰/- روپۍ
د رابطې لپاره ....

د موندلو درکونه :

- داماراتوپښتوادبي ټولنه مرکز دبۍ
- یونیورسټی بك ایجنسی پېښور
- شعیب سنز مینګوره ، سوات
- مکتبه اشرفیه، مېن بازار لاچۍ (کوهاټ)
- پشتواکېډیمي کتاب پلورنځے پېښور یونیورسټي پېښور
- پښتو ادبی ټولنه لاچۍ – کوهاټ خیبر پښتتونخواه

شعیب سنز پبلشرزجي ټي روډ منګوره، سوات

Website: www.shoaibsons.ipfox.com
Email: shoaibsons@yahoo.com
Ph: 0946-729448, 722517

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټړون

د خپل ګران و محترم استاد

سعد الله خان حېران په نوم

چې زۀ يې د شعرو ادب په الف ،ب باندې پوهه کړم

خاورې اعجازخټك

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

ښاغلے تاج انور د لاچۍ کواټ ، ادبی مجلسونو کښې داعجاز خټک په نوم پېژندلے شی، پلار نوم یې صوبیدار ګُندل خان (مرحوم) دے، دپیدایښت نېټه یې یولسم دسمبر نولس سوه دوه پنځوسم **(۱۱ دسمبر ۱۹۵۲)** او دسکول په کاغذونو کښې د مئ شپږمه نېټه کال نولس سوه څلور پنځوسم **(۶ مئ ۱۹۵۴)** لیکلې شوې ده. یعنې دا زمان د "سرېتوب عمر ته رسېدلے دے نو ځکه د"ښهٔ سرېتوب " څرګندونه کوی او دا دے خپله ړومبی شعری مجموعه په اولس پېرزوکوی

زمــــا شــــاعري ده داولـــــس دســــوکالۍ لــــهٔ پـــاره
زهٔ خـــو لیکـــل کـــوم دژونـــد دخوشـــحالۍ لـــهٔ پـــاره
زهٔ خپـــل غـــزل تـــه چرتـــه ډمـــه ګـــډولے نـــهٔ شـــم
نـــهٔ شـــم کـــولائې شـــاعری دخرمســـتۍ لـــهٔ پـــاره

دا شعرونه داعجاز خټک د"احساس " نومې نظم آخری کړۍ ده کوم چې ما په اول ځل په خپل کلی طورو کې آورېدلی وو. په کال ۱۹۷۸ .ء کښې.دپیاوړی مورخ او شاعر تاج ملوک خان دلسوز (مرحوم) په یاد کښې ادبی دستوره وه . د لاچۍ نه دوه ځلمی شاعران سعادت سحر او اعجاز حټک هم د اولسی ادبی ټولنې مردان په بلنه راغلی وو په دې موقع ددې دواړو ښاغلیو د کلام تود هر کلے شوے وهٔ دغه کهٔ هر څو د ښاغلی اعجاز خټک د شاعرۍ ابتدائي دور وهٔ خو د دهٔ "احساس " د پښتو مینئو لـه دا احساس ضرور ورکړو چې کـه د ملی ژوند د بیدارۍ شاعر اجمل خټک هر څو که د وختونو دسیاست سیلۍ په مخه کړی دی او ګاونډی هیواد کښې ئې دجلاوطنۍ په ګاللو مجبور کړے دے ولې دهغهٔ د احساس بڅرو "رشه" سالمه ده " دغیرت چغه" اوس هم پورته کیدائې اؤ آورېدلے شی ځکه چې د احساس غوړونه کاڼهٔ نهٔ دی او چې د ملت زلمی ویښ او بیدار وی نو دژوند په کالهٔ کښې به دجمال او جلال رنګونه مدام خوارهٔ وی او دقام ځلمي شاعران د خپل کلام په وسیله د بیدارۍ جرسونه دېمار غږوی.

دنـــــړۍ لـــــه واقعـــــاتو ســـــبق واخلـــــئ
دا تـــر څـــو بـــه تاســـو خپلـــو کښـــې جنګېـــږئ
"باچاخــــــان" درتــــــه وئیلــــــی داصــــــفادي
کــــهٔ ویښ نـــهٔ شـــوئ پښـــتنو! ګـــوره ورکېـــږئ

زما په نیزد چې د لاچۍ اوسېدونکی زلمی وی، لوستې وی او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرو ادب میئن وی نو هغه به آرومرٌو د محترم سعدالله خان حېران دفکر ونظر په پلوشو روښانه وی او دهغهٔ د " ګلستان " ګل یا وړمه به وی ، دغلته ښاغلي عمل خان سیاح، اکمل اسد آبادی او شاه ولی خان غوندې ننګیالو هم خپلې وینې او جذبې کرلې دي او دملی فکر ځېلی یې خورې کړې دي او د پښتونخواه په اولسی او ادبی ډګرونو کښې یې " لاچی " لهٔ پخواه نه لاچی لونګ کړې ده.

پـــه دې خـــاوره زېرږېـــدلی نومـــوړی عالمـــان دي
هـــم پیداپکښـــي بـــې شـــمیره شـــاعران دي
مدرســـه ده دعلمونـــو، دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده

ښاغلی اعجاز خټک د دغه چاپېرچل او دغه سیال کلی "لاچئ " پیداوار دے هغه دلاچی ګلستان پښتو دسیوری لاندی دشعر او هنر سفرپه کال ۱۹۷۰ کښې شروع کړو. کال ۱۹۷۱ کښې چې سیاسی زول طوفان راپورته شو نو لکه دنورو ادبی جرګو د لاچی "ګلستان" هم اوځپلے شو. په کال ۱۹۷۲ .ء کښې دغلته یې" پښتو ادبی ټولنه لاچی " جوړه کړه . ښاغلے اعجاز خټک دجنرل سیکټر په حیث خپله سکنئ ځوانی ټولنې ته وراُوبخښله او نهٔ کاله یې په دغه چوکی د پښتو ژبې او دادب ناوي ته لوګے کړه . دې مهال کښې د روزګار غمونو دخپل هېواد نه متحده عرب امارات ته په مخه کړلو. د خپلې کـورنی دمعاشـی مسلې هواړولو مبارزه یې شروع کړه د تن وینه ئې وسوزوله، خوله یې اُوبهیوله او پیسې ټکې ئې اوګټلې نو بیا هم دزړهٔ تاؤنو په آرام پرې نهٔ ښودلو او د پښتو دغم نه یې بې غمه نهٔ کړے شو. د یو څو ملګرو په ملا تړیې " داماراتو پښتو ادبي ټولنه- مرکز دوبۍ " بنیاد کېښودو او د عربو رېګزارونو کښې یې د پښتو د بڼ وړمې خورې کړې او دغسې ئې د خپل ژوند غوښتنو سره سره د ادب عصري غوښتنې هم پوره کولې "د پښتو وړمې "- "خوشحال او رحمان"- "د سلیم خټک مرحوم کلام مړاوي ګلونه اؤ د سعدالله خان حېران " "پټې سلګۍ" د ښاغلي اعجاز خټک د شعري او هنري سفر زړهٔ پورې مطبوعاتي سلسلې دي . د اماراتو پښتو ادبي ټولنې مرکز دبۍ د سیوري لاندې چې وخت په وخت کومې لویې ادبي دستورې او مشاعرې شوېدي او ددې پـه اثـر چـې د پښـتو ژبـې او ادب تـه څـومره ښـېګړه رسـېدلي ده او اماراتوکښې پښتنوشاه زلمو کښې ادبي ذوق او سماجي غزونې کړې دي نو د فخر او عزت پټکے هم که ښاغلي تاج انور اعجاز ته په سر کړے شي نو بې ځایه به نهٔ وي.

خوشـــــــالیږم چـــــــې روګـــــــورم
د ادب پـــــــه ګلســـــــتان کښـــــــي
د عربـــــــو رېګســـــــتان کښـــــــي
دا زمـــــــا د لاس کرلـــــــي
د پښـــــــتو د بـــــــاغ ګلونـــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماڅوکاله آګاهو د ښاغلي اعجازختک په لاس ليکلي د کلام مسوده لوستي وه نو يو دوه کرښي تبصره مې پرې په خپله خوښه داسې ليک کړے وو چې د ښاغلي اعجاز خټک طبيعت کۀ غزل وئيلو ته پسخېږي نو مونږ دې ته يو فطري او غېرشعوري عمل وئيلے شو. دا غزلي د زلمي شاعر د هنري صلاحيتونو او د ځوانۍ د مستو مستو غزونې کوي ځکه نو اعجاز پکښې دومره نۀ شي ليدلے او منکر پرې اعتراض کولے شي . خو اوس چې د سپېکۍ (نوے نوم يې شورشورخاموشي ده)يو ه بې ترتيبه مسوده د لوستو دپاره زما په وړاندې پرته ده او په کرښه کرښه کښې لۀ خېره د کمپوزنګ بلها غلطۍ د لوستونکی نظر کيري بيرې کوي – بيا هم په دې د يو نظر تېرولو نه پس دا احساس رابخښي چې ښاغلے اعجاز خټك په ځائے ولاړ نۀ دے. پرله پسې پرمختګ کوي . دغزل په حقله يي رويه او نظريه کښې زړۀ پورې بدلون محسوسيږ ي .غزل څۀ ته وائي د اعجاز خټك يو نظم دے، ديکښي شاعر دعوۀ کړي ده چې غزل د چا ښکلا پورې محدود نۀ دے، دا دوخت تقاضو آئينه دار دے او دخوشحالۍ د سباؤن زېرے دے خو پرتۀ له دې دعوې د ښاغلي اعجازخټك دادبي پېژندګلو ، د دۀ په بيلو بيلو موضوعاتو وئيل شوي نظمونه په غوره ډول کولے شي ،دغو نظمونو د ښاغلي اعجاز خټك شاعري شته منه کړې ده –زما په خيال د نظم ښه کښې د شاعر تخليقي صلاحيتونه څرګند ليدلے شي او د شاعر انه تخيل رنګارنګي پکښې هم شته – هر نظم ئي د زړه د وارداتو ، داخلي کيفياتو او خارجي محرکاتو ترجماني کولے شي -.

د ښائيست او د ښکلا په کلو ګرځم
پکښې مينه، وفاګانې لټومه
رنګينۍ چې د نظر کچکول کښې راوړم
تصويرونه ترې د ښکلي جوړومه

م ،ر، شفق
اسلام اباد
۳۱ جنورۍ ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجاز اعزاز

هرکله چې خدائے بخښلي ایوب صابر په سرپرستۍ کښې د کوهاټ دښار نه پنځویشت کلومیټره لرې په فاصلې باندې د سهېل (سوبېل) آړخ په جرنیلي سړك باندې ښاد اؤ آباد کلی لاچئ کښې د ګلستان پښتوادب لاچۍ په نوم یو نوے ادبي تنظیم بنسټ کیښودو نو ډېر زر د دې ادبي ګلستان دشعروادب د ګلونوپه خوشبویانو ادبی فضاګاني معطرې شوې په خصوصي توګه د سعدالله خان نوم په ادبی دنیاکښې لکه د نمر اوځلېدۀ. د عیسوي کال نولس سوه شپېتم نه تراوبایم پورې پوره لس کاله د دې تنظیم ډېر په اتفاق سره دپښتوژبې او ادب خدمت ډېر په ښۀ انداز کښې اوکړو.محترم سعدالله خان حېران نۀ صرف د دې انجمن د سیوري لاندې د نوي ګُول د شاعرانورلاربښودنه کوله بلکه په ګورنمنټ هائی اسکول لاچۍ کښې د استاد په حیث خپله وظیفه یې هم په ښۀ توګه ترسره کوله. حېران صېب د لاچۍ اؤ دټولې خټك نامې مشهورروحاني مشرمآذون صېب دویم دلاچۍ مولانا عبدالمنان عبېد مرحوم فرزند دے اؤ د پښتو سره سره د اردو، فارسی اؤ عربی درېوو ژبو عالم اؤ ماهر دے نو د داسې نابغه استاد د سیوري لاندې د سبق زده کړه د الله تعالی د لوې فضل څرګند علامت دے . راقم الحروف سعادت سحر، تاج انور اعجاز، انور الفت، انور حسین مسافر، میجرالطاف اؤ سعیدرهبر اؤ داسې نور لکه امجد ساقی جان د حېران صېب د مدرسې طالبعلمان دي اؤ دا ټول نن هم په دې ویاړ کوي چې زمونږ سرپرستي حېران صېب کړې ده .

ښاغلي تاج انور اعجازسره زماپېژندګلي زما د عمر سره سمه ښکاري هغه په دې چې یو خود هغوي اؤ زمونږ کور یو بل سره ډېر نزدې اؤ بیا په یو اسکول کښې مونږ سبق وئیلي دے بس دومره به وه چې اعجاز صېب به مانه یو جماعت وروستو وۀ.

اعجازصېب دعیسوی کال نولس سوه څلورپنځوسم د می د میاشتې په شپږمې نېټې زیږېدلے اؤ دبابا جي نوم ئې صوبېدار کندل خان دے. د دوی باباجی دپیرطریقت نوم یو پیرتاج علی شاه مریدوۀ چې دکشمیر نه به ئې تشریف راوړلو. په کوموشپوورځوکښې چې اعجازصېب زیږېدلې وو نو په هغه دوران کښې د دوی د باباجي پیر صېب هم لاچۍ ته تشریف راوړے وۀ چې کله یې اعجازصېب ورته اُښودلو نو هغوی ورله نوم تاج انورخوښ کړو.

ماته هغه شپې ورځې هم نن یادېږي چې اعجازصېب به په تبلیغي جماعت کښې منډې ترړې وهلې ، دټول محلت ماشومان به ئې راجمع کړل اؤ شبې جمعې ته به یې بوتل اؤ بیا ماته هغه وخت هم یادېږي چې د هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکوالي ملګرى لياقت على راز چې زما هم جماعتي وۀ، په مرسته يوه ادبي ټولنه جوړه کړه چې نوم يې ورله پښتودرنه ادبي ټولنه لاچې کېښودۀ خو دا د دوى د وړکوالي ادبي هلې ځلې وې. بيا داسې وخت راغے چې لياقت على خان راز دپاکستان په نېوى کښې نوکر شو او د ټرينګ نه پس يې بنګال ته اوليږلو چې هغه وخت د کال ۱۹۷۱ ء جنګ ښۀ په درزسره شروع وۀ، بنګله دېش جوړ شو خولياقت علي خان راز هلته شهيد شو او بير ته رانغے. هم په دغوشپوورځوکښې ګلستان پښتوادب لاچې په سياسي الغلاؤ تلغاؤ کښې داسې اونختو چې خپل ادبي سفر يې نيمه خوا پاتې شو. نو اعجازصېب د يونوي تنظيم جوړولو تابيا اوکړه چې دراقم الحروف سره سره سليم خټك مرحوم، عزيـزالله عزيـز مرحـوم، انوراُلفـت، نثارګـل نثـار، غيورناشـاد، سـعيدرهبر، ميجرالطـاف سـرفرازخټك (ريټـائرډ) ، اقبـال فنـا، انورحسـين مسـافر، بشـير احمدبشير، فيض الله جان فيض ، اقبال عارف ، اسلام بادشاه اسلام او پروفيسر نعيم رضـوان خـانزاده پـه مرسته د سعدالله خـان حېران پـه سرپرستۍ کښې پښـتوادبي ټولنـه لاچـې جـوړه کـړه چـې د اعجازصـېب د نـۀ سـترى کېدونکى هلوځلو او د هغوى د ويال طبعيت په برکت دغه تنظيم ډېر زر د پښتونخواه د نورو ادبى تنظيمونوسره اوږه په اوږه يې اودرولو. د دې ټولنې دسيورى لاندې به نۀ صرف اُووۀ ورځنى تنقيدي غونډې کېدلې بلکې په علاقائي او په ملکى کچ به يې مشاعرې کولې،د پښتوټپه ده.

خـــــوك پـــــه رضـــــا لـــــۀ ملکـــــه نـــــۀ ځـــــي
يـــــا ډېرغريـــــب شـــــي يـــــا د يـــــار دلاســـــه ځينـــــه

نوبيا داسې ورځ هم راغله چې اعجازصېب د معاش په سلسلې کښې دوبۍ (متحده عرب امارات) تـه لاړو، هغـه ورځ زمونږ ټولنې ملګرو دپاره د يو لوې غم نه کمه نۀ وه خو اعجازصېب د يورونې مستقبل په تکل کښې ملګرو هغه په ډېرو دعاګانوسره رخصت کړوګنې اعجازصـېب په پاکستان کښـې هم بېروزګاره نۀ وۀ، دکوهاټ په اکاؤنټ آفس کښې د مرحوم رومان ساغر سره جوت پـه کرسـۍ بـه ناسـت وۀاؤ دواړوشعروشاعرۍ سره سره د ايم اے پښتو امتحان په پرائيويټ توګه پاس کړے وۀ.

دعيسوى کال نولس سوه يوکم آتيايم د جنورى مياشتې يولسمې نېټې پورې اعجازصېب د ټولنې عمومى سکتر وۀ. هلته چې متحده عرب اماراتو تـه لاړو نـو يوکـال پـس يعنـې کـال ۱۹۸۰ کښـې يـې داماراتوپښـتوادبي ټـولنې مرکزدبۍ په نوم يوه ټولنه سازه کړه چې د الياس ټلوال ورسره پوره په پوره منډه اووهلـه. ترننـه پـورې اعجازصـېب د دې ټـولنې عمومـې سيکټر دے. دوى دلته ډېرې درنې او بين المللى مشاعرې کړې چې ادبى دنيا ئې نن هم يادوي . دوى د خپلوملګرو يو تعارفى کتـاب د وږمـې پـه نـوم او بل يـې د خوشـحال و رحمن بابا په نوم چاپ کړى.دغه کتاب دشپاړسم جماعت د پښتوطالب علمانو دپاره پښتواکيډيمى ډېره ګټور اؤغوره ګرزولے چې ډېرې علمى او ګټورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقالې پکښې شاملې دي کومې چې ددوی ملګرو په خپله لیکلی.

یو اهم ادبي ، علمي او سماجي کار چې دوئ کړے هغه دا چې دپاکستان نه یې. قلندر مومند، پرېشان خټك،ایوب صابر،سعدالله خان حېران، پروېش شاهین، عبدالکریم بریالے، مطیع الله قریشی، مجبورسوراني، غازي سیال ، سلیم بنګش او اسیرمنګل غوندې لوې لوې شاعران او ادیبان رابللي .

کۀ دغومشاعرو ویډیو ریکارډنګ اوګورئ نو دآورېدونکو شمېره پکښې دحده نه زیاته ښکاري خو د اعجازصیب نظامت به دا مشاعرې نورې هم یو په دوه ښائسته کولې.

اعجاز صېب دپښتو ژبې او ادب د پرمخ تګ لۀ پاره هر وخت او هر ځائے کښې خپل صلاحیتونه پکار راوستلي او پیسه یې شندلې خو قصه یې ګټلې .

- د هغوی د هلوځلو په برکت حسېن احمد صادق ، مهرونېش صدیقی، وزیر بادشاه جانان، امت بنګش او بختیار شاکر غوندې ادبی ملګرو په دوحه قطرکښې پاك پښتوادبي ټولنه جوړه کړه.هم دې سره سره ئې دغه ملګري هم مشاعرو ته رابللي . دې نه علاوه ئي فیروزآفریدي هم په خصوصي توګه مشاعرو ته رابللې .
- په بحرین کښې یې هم د ټولنې جوړولو دپاره حامدقریشی سره آړیکې نیولې وې خودمقامي قوانینو له وجې هغوي ټولنه جوړه نۀ کړے شوه .
- په ویسه اټك کښې پښتوادبي جرګه دمشتاق احمدمشتاق په سرپرستی کښې اعجاز صېب جوړه کړې.
- ورسره ورسره په کراچۍ کښې د اتفاق پښتو ادبي ټولنه هم صابر احمدصابر استاد په مرسته او دهغوی د نورو ملګرو په برکت جوړه شوې ده .

زما دمعلوماتو ترمخه کۀ ریډیو او ټي وي دلاچۍ نه څوك بللي نو د سعدالله خان حېران او زما دباباجی شاه ولی خان نه پس یې اعجازصېب بللے ځکه چې دا دومره مقبول شوے وۀ چې دوی به مشاعرو ته رابللو.

په متحده عرب امارات کښې د راس الخیمې ریډیو نه چې خپرونې پېل کېدې نو داعجازصېب پکښې پوره پوره لاس وۀاؤ هم هلته دوی دپښتو په اووه ورځني خپرونوکښې یوکال پورې کار کړے دے او دا خپرونې به ټول عربستان کښې او په افغانستان او کوئټه بلوچستان کښې آورېدے شوې او پښتانوبه دومره خوښولې چې د جمعې په ورځ به سحریولس بجې او دشپې یولس بجې به ټول پښتانۀ ورته غوږ غوږ ناست وو.

اعجازصېب یو ډېرخوږ انسان دے، هرچاسره ډېره په مینه ګړه بړه کوي. او بیا د خپلوادبي ملګرو خو دومره قدر کوي چې کله سلیم خټك په حق اورسېدۀ نو دهغوي د کلام مجموعه د مړاوي ګلونه په نوم چاپ کړه او بیا ئې د خپل استاد سعدالله خان حېران کلام پټې سلګۍ چاپ کړې او دا دے نن دخپل کلام مجموعه چاپ کوي چې نوم یې ورله شورشور خاموشي غوره کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجازصیب د کال نولس سوه یوکم آتیایم نه په عربستان کښې دژوند ورځې شپې صباکوي ، دزړهٔ اؤ دشوګر مریض هم دے، په داسې عمر دسړي زړهٔ غواړي چې آرام اوکړي خو هغه دچاخبره چې شوخ د خوارو زړونـه دي چې چوي نه ، د اعجازصیب حوصله لا ځوانه ده ، د هغوي مزل لا روان دے اؤ داسې یو نابغه روزګار شخصیت دے چې داسې خلق ډیر کم پیدا کیږي . د داسې خلقو په باب له خادم بابا ډیر ښهٔ وئیلے.

چـــې ژونـــدے ووم ، تاســـو ویشـــتے ووم پـــه کـــاڼو
اوس مـــــې ځلـــــه ښـــــکلوئ د قبـــــر کـــــاڼی

نو باید چې مونږ د داسې خلقو قدر په ژوند کښې اوکړوګنې دآسمان نمر په ګوته نهٔ پټیږی .

په دې موقع د اعجازصیب د شعر و شاعرئ په بشپړه توګه تبصره کول یقینا چې ګران کار دے خو زهٔ ډیر پـه لنډو ټکوکښې د هغوي د کلام ذکرخپل فرض ګنم . دوی غزل ، نظم اؤ هائیکولیکلي .

په کال نولس سوه یوکم اویایم (۱۹۶۹) د میئ د میاشتې په شلمې نېټې زمونږ د نیکهٔ میرولي کاکا په سرائې کښې یو ه طرحي مشاعره کېدله چې صدارت ئې افضل رضا کولو. ما اؤ اعجاز خټك پکښې پـه وړمبي ځل ګډون کولو، د اعجازصیب کلام مطلع اؤ مقطع وړاندې کوم.

ســـتا د راتلـــو وعـــده وفـــا نـــهٔ شـــوله
پـــه مـــا دهجرشـــپه صـــبا نـــهٔ شـــوله
اعجـــازمجبور وهٔ چـــې پښتوکښـــې ګیـــر وهٔ
خـــو هغـــه پیغلـــه پښـــتانه نـــهٔ شـــوله

په یو بل شعرکښې د ورورولئ پیغام داسې آوروي.

دوروروليـــــــئ مشـــــال پـــــه لاس ګرځـــــوم
دغـــه رڼـــا بـــه لـــر اؤ بـــر تـــه یوســـم

دغزل روح تغزل ته وئیلے کیږي، لږ یې دا انداز اوګورئ.

تـــا چـــې د ښـــو پـــه غشـــو اوویشـــتم
مـــړ ووم جانانـــه! راژونـــدے دې کـــړم

رقیبانو ته په ښکلي اندازکښې داسې پتون ټپوي ،

رقیبـــان دې اوس دســـر خیرونـــه غـــواړي
چـــې اعجـــاز ورتـــه وهلـــے نـــن پتـــون دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ دپښتو ژبې سترنقاد اؤ اديب م ، ر، شفق دې رايې سره اتفاق لرم چې د اعجاز نظم په غزل باندې دروند ښکاري لکه د احساس نومې نظم د هغوی د ژور احساس په ښه توګه ترجماني کوي اؤ داسې وائي چې.

ماتــه د وخــت ختلــي نمــر تــه تيتېــدل نــهٔ راځــي
ماتــه د عشــق اؤ د مســتئ نــه ډك غــزل نــهٔ راځــي
زهٔ داولـــــس پـــــه غـــــم لړلـــــي مرثيـــــي ليکمـــــه
دې نــه سـېوا راتــه پــه بـل څـهٔ کښـې ليکـل نـهٔ راځـي

دعشق عنوان لاندې نظم يې يو شاهکار نظم دے چې ډېر په ښکلي اندازکښې د عشق مفهوم داسې بيان کړے.

عشـــق د کلهـــم انســـانيت د ورورولـــی فلســـفه
عشـــق د انســـان د محبـــت اؤ ســـوکالی فلســـفه
عشـــق د زردار اؤ د نـــادار د يـــو ولـــی فلســـفه
عشــق د خوشــحال د ننــګ و پــت پښــتونولی فلســفه

عشـق د خوشـحال د تـورې شـرنګ اؤ دغيـرت قصـه ده
نـــهٔ د لـــيلا اؤ د مجنـــون د محبـــت قصـــه ده

د اعجاز صيب نور نظمونه لکه.پښتنه ميرمن، هغه څوك وه، ارمان، جنت، منزل، زما خوشحال اؤ شپونکي سندره.دلوستو جوګه دي چې دطوالت لهٔ خاطره دا هر څهٔ په لوستونکو پرېږدم . په آخرکښې به دومره اووايم ،

چـــې د اعجازغونـــدې لـــهٔ ســـره تېـــر شـــي
هغـــــــــه خبـــــــــرې زړورې کـــــــــوي

په درناوي
سعادت سحر
صدر پښتو ادبي ټولنه لاچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتولپونے

هغه بله ورځ راته تاج انوراعجازخټك ټليفون اوکړو چې بشيرصيب زۀ خپل کتاب چاپ کووم ، ماورته وئيل ، مبارك شه، ډېر زيات خوشحاله شوم خو ډېرزيات حيران په دې خبره شوم چې وئيل ئې راته دکتاب مسوده درلېږم چې ليکل پرې اوکړې، داخبره زما دپاره دحېرانتيا او پرېشانئ وجه ځکه وه چې زۀ په دې خبره لا خبر نۀ يم چې د چا په کتاب ليکل او خپل تآثرات ليکل دکله نه او څنګه شروع شوی دی خو په دې خبره ښۀ پوهه يم چې کله هم يو مصنف خپل کتاب چاشاعرله ليك دپاره ورکوی نوکوشش کوی چې لوئې نه لوئې شاعر، اديب ، ليکوال انتخاب اوکړی او کۀ لوې نۀ وی نو بيا خوچې کم نه کم دمصنف نه دشعروادب په ميدان کښې سينيئر وی ، پياوړے وی او پېژندونکے وی. او بله خبره دا د حېرانتياچې زۀ پرې لا پوهه نۀ يم چې ښاغلي ليکوال اعجازصېب خپل کتاب دپاره (شورشورخاموشی) ولې او په څه مقصدماته د ليك دپاره راکړوځکه زما او د اعجازصېب حيثيت د شعرو ادب په حواله داسې دی لکه داستاد او شاګرد، اعجازصېب په دې ميدان کښې زما د استاد حيثيت لري او ماته لا ځان د ادب په شاګردانوکښې هم نۀ ښکاري خو دا د اعجاز صېب د مينې او اخلاص او سړيتوب يوه لويه نمونه ده چې زما غوندې د ادب يې طالبعلم ته يې خپل کتاب د ليك دپاره راکړو او اوس زۀ دښاغلي ليکوال د حکم په تعميل کښې د دوی په کتاب باندې خپلې ماتې ګوډې خبرې اوليکم.شورشور خاموشی او بيا دا شعرونه.

ځنـــې ســـرونه مـــې ليـــدۀ پـــه نمرخاتـــۀ پرېواتـــۀ
ځنـــې ســـرونه آخرغـــوځ شـــو، ورتـــه نـــۀ پرېواتـــۀ
غـــوره تێـــا چرتـــه پـــه لـــرې وطنونـــو اوشـــی
تنـــدرراتلو، زمـــونږ پـــه کـــور، پـــه هرکالـــۀ پرېواتـــۀ

د دې شعرونو شاعرتاج انور اعجازخټك زۀ دتېرو ډېرشو کالو راسې پېژنم. دکوهاټ ضلعې لاچئ کلی يو ځوان زلمے چې نن هم لکه د تېر وخت په شان به په عمر ډېر خو په زړۀ زلمے دپښتوادب د ميدان هغه زيرك او سترګه ور شهسوار دے چې د١٩٨٠ نـه واخلـه ترننـه يې دعربوپه دې سره شګلنه او سوراړه زمکه يې د يو ځوملګرو سره د اماراتوپښتوادبی ټولنې شمع پـه خپلـو هلوځلـو او منډو تـرړو پـه هرحـال او هر سـاعت داسـې روښـانه سـاتلې ده چـې ديوطوفـان او بادوبـاران تتبېدو لـه نـۀ ده ورکړی او نـن هم سره د خپلـوملګرو لګيادے د پښتو ژبې او پښتو ادب سرځڼه کولوکښې بوخت دے او ولـې بـه يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهٔ کوی چې دې ښاغلی د میدان ګټلو هنردپښتو ادب د یولوئې پوهه اوزیرك استاد ښاغلي سعدالله خان حېران نه زده کړے دے ځکه خو چې اعجازصېب څهٔ هم لیکلی دی، زما په خیال یې په تول پوره او وزن پوره په پوره دي، کهٔ څهٔ کمے پکښې وی هم نوماته پکښې په نظرنهٔ دی راغلي.

اعجازصېب د ژوند په هر اړخ لیکل کړی دي او دا هرڅهٔ یې په غزل ، نظم او هائیکوکښې ځائے کړی دي او چې هرڅهٔ یې لیکلی دي نو ډېره یې خوږه او پسته ژبه کښې یې لیکلي دی چې یو عام لوستونکے یې په اسانه لوستلے هم شی او پرې پوهېدے هم شی.

اعجازصېب کهٔ یو خوا دځان او جانان خبره کوی نو دخپل کورکلی د کوڅو د فکر نه هم ناخبره نهٔ دے پاتې شوے او ددې سره یې د اولس غم هم په خپل زړهٔ کښې لکه د روح ځائے کړے دے. دخپل قام اولس او د وطن غم یې تل ترتله په خپل چاپېرچل دړدونه خوشحالئ هر څهٔ یې په خپل کلام کښې ځائے کړی دی خو سره د دې یې د نړۍ د مظلومانو غم هم ژړلے دے، دا تول دیو ښهٔ او پوهه شاعرنخښې دی چې ټولې دښاغلی لیکوال په شاعرۍ کښې موجودې دي. ښاغلے لیکوال چې کله خپل جانان ستائي نو وائي.

کــــهٔ زمـــا جانــــان دې اولیــــدو پــــه ســــترګو
درنـــه هیـــر بـــه دجنـــت حـــورې غلمـــان شـــی
خلـــق وائـــی چـــې یـــې زړهٔ راځنـــې یـــوړو
خوتـــازه پـــرې د اعجازخټـــك ایمـــان شـــی

او بل ځائے وائی،

تـــاچې دبنـــو پـــه غشـــو اوویشـــم
مړوومـــه جانانــــه! راژونــــدے دې کـــړم
ســـتا اعجازخټـــك بـــه ولـــې نـــهٔ ســـتائي
ســـتایو خـــوږ نظـــردے چـــې زلمـــے دې کـــړم

او کله کله د جام ، ساقی او میخانې نه هم خوند آخلی نو داسې وائی،

هغــه چــې جــام دپاســه جــام ســره هــم خلــهٔ ورکــوی
داســې ســاقی تــه بــه څــوك څرنګــې زړهٔ نــهٔ ورکــوی

او یا دا چې،

ســــــــتا دمستوخماروســــــــــترګوآثر دے
میخــــانې کښــــې د جامونوکړنګهــــار شــــو

او بل ځائے کښې وائی چې،

چـــې څښـــوی شـــراب د مینـــې پـــه نظـــر د مستوســـترګو
پـــه دا خـــوی مـــې ځکـــه خـــوښ دے دا دلبـــر د مســـتو ســـترګو

او چې د خپل کلی د کوڅو خبره شي نو څهٔ داسې وائي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزانــــه د تــــاريخونو ،دا زمـــونږ كلـــــے لاچــــی ده
آيئنـــه ده د وختونـــو ، دا زمـــونږ كلـــے لاچـــی ده

دځان په حقله ښاغلے وائي،
ماتــه د وخــت ختلـــي نمــر تــه تيتېـدل نــهٔ راځـي
ماتــه دعشـــق او د مســتی نــه ډك غــزل نــهٔ راځـي
زهٔ د اولــــس پـــه غــــم لړلـــې مرثيـــې ليكمـــــه
دې نــه سـېوا راتــه پـه بـل څـهٔ كښـې ليكـل نـه راځـی

شاعر به څنګه بل څهٔ اوليکی چې په کورکلی محلت کښې دبارودو ډېري پراتـهٔ وی، زلمـی پېغلـې ، ماشـومان اؤ بوډاګـان بـې ګنـاه قتلېږی، بيا بـه شاعرنوره شاعری څهٔ اوكړی، د شاعرخو بـه بيا هم داسـې شاعري كوی لكه اعجازصيب چې وائي،
ملګـــرو! مانـــه دســـرور ډكـــې نغمـــې مـــهٔ غـــواړئ
مانــــه د وخـــت د نمرودانــــو قصـــيدې مـــهٔ غـــواړئ
زهٔ د حــــــالاتو كــــربلا بانــــدې مــــاتم كوومـــــه
مانـــه مـــاتم كښـــې د خنـــدا ډكـــې قصـــې مـــه غـــواړئ

د وطن په حقله شاعر خپل احساسات څهٔ په دې ډول بيا نوی،
هغـــه آزادی چـــې مـــونږ پـــه ســـرو وينـــو ګټلـــې ده
دا دزنــــده بـــاد پــــه نعــــرو مــــونږ ه تــــل پــــاللې ده

هغــــه آزادی چــــې د شــــپونکی د خلـــې ســـــندره وه
هغـــه دخيبرپــــه دنګــــو غروكښـــې غلـــې غلـــې ده

اؤ بل ځائے وائي،
چــــــــې پـــــــــرون وهٔ هغـــــــــه نـــــــــن دے
هغـــــــه ملـــــــــك ، هغـــــــه وطـــــــــن دے
د اســـــلام پـــــه نـــــوم جـــــوړ شـــــوے
پكښـــــــــــــــې زور دے د خـــــــــــــــدايانو
زماهېربركــــــــــــت شـــــــــــاه شـــــــــــی
دا چــــــــــــې اُوخـــــــــــوړو پېرګـــــــــــانو

د جانـان د صـفت اؤ وفـا سـره سـره ښـاغلے ليكـوال د دوران پـه غـم كښـې هـم بوخت دے او څهٔ په داسې ډول ګويا دے،
ملګـــــرو! زهٔ پــــــه داســــــې ښاركښـــــې اوســــــم
لكــــه د مصـــــر پـــــه بــــــازار كښـــــې اوســـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـــــــــه د امــــــــن او انصــــــــاف غوښــــــتنه
لکـــــه دتپروخـــــت چرتـــــه غارکښـــــي اوســـــم

کله خپل داولس غم او کله د خپل مزدورغم دا تول دشاعرد ژوند هلې ځلې دی،

یوخــــوا بربنـــدلغړبچي د خـــوار مـــزدور وینمـــه
بـل خـوا غټـان نشوکښـي مسـت مخمـور مخمـور وینمـه
خــدائیگوترې ســترگي زۀ پــه بـل خـوا آړولــے نــۀ شـم
چـــې دوخـــت ژرنـــده کښـــي دل شـــوے خپـــل جمهــور وینمـــه

هوښـیاران وائـي چـې شـاعران د قـام سـترگي وي خـو زۀ وایـم چـې شاعران د قام ژبه هم وي ځکه چې قام کومـه خبره پـه ژبـه کول غواړي اؤ نـه ئې شي کولے، هغه خبره اکثرپه خپلو غزلونو، شعرونو اؤ نظمونوکښـي یا خوئې کړي وي اؤ یايي اوکړي، هغه که فریاد وي که د سوال منت خبره اؤ که د وخت د ظالمانواؤ د سماج رواج نه بغاوت وي، هره خبره شاعر په خپل کلام کښې په ډېره آسانه اؤ پسته ژبه کښې په آسانه کولے شي لکه د اعجازصېب د یو نظم (احساس) یوڅو شعرونه زۀ دلته په دې حواله را آخلم، هغه وائي،

وایـم چـې تندرشـوے، آسـمان نـه پـرې راپرېـوتلے
چـــاچې زمـــاداولس شـــونډو نـــه خنـــدا وړې ده
وایـم چـې اور شـوے ، ورتـه چغـه د غیـرت جوړه شـوے
چـــاچې زمـــونږ خـــوارو جـــونگړو نـــه رڼـــا وړې ده

داولس د غم سره سره ښاغلے لیکوال دنړۍ د مظلومانو نـه هم ځان ناخبره نۀ دے ساتلے اؤ دنړۍ د هر مظلوم غم یې یو شان ژړلے دے.

د فلسطین اؤ دکشمیر پـه زمکه
خپـــــرې تـــــورې کـــــوي، زغـــــرې کـــــوي
چـــې داعجـــاز غونـــدې لـــۀ ســـره تپـــر شـــي
هغـــــــــه خبـــــــــرې زړورې کـــــــــوي

په دې حواله داعجازخټک صېب نظـم (آختردې مبـارک شـه) د باربـار لوستلو جوگه نظم دے.

اعجازصېب غزل کم اؤ نظم زیات لیکلے دے خو غزل یې د نظم اؤ نظم یې د غزل نه ډېر تاثیرلري، ډېره ساده او سوچه پښتو یې استعمال کړې ده. دډېرو گرانو لفظونو، کنایو اؤ استعارو نه هم ځان بچ ساتلے دے چې هر سړې پرې پوهېږي، په هره موضوع یې لیکل کړي دي. پاتې د هرلیکوال په لیك کښې څۀ نـه څۀ کمے وي ځکه ورتـه دانسان لیك وائي. دغه شان بـه د ښاغلي اعجازصېب په شاعرۍ کښې هم څۀ نه څۀ فني اؤ فکري خامئ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوماته په نظر نۀ دي راغلي ځکه ما په دې خپلو خبرو کښې د تنقيدنه هيڅ کار نــــۀ دے آخســــتے. بـــاقی د اعجازصـــــېب شـــعري مجموعـــه (شورشورخاموشی)ستاسو په لاسوکښې ده بايد چې ورته د قدر پـه نظر اوکتلے شـی اؤ خـدائے دې اوکـړي چـې د اعجازصـېب دا شورشورخاموشـی دپښـتون اولس دپوهې اؤ نېك مرغئ سبب اُوګرځي(آمين ثم آمين)

په يوه پُښتنه ټپه دا خپلې خبرې راټولم اؤ ستاسو نه رخصتيږم،
اعجازصـــــــېب تــــــول دې دســــــيکې شـــــه
چـــــې دښــــمنانان درســــــره شــــپاړس وخيژينــــه

په درناوي
بشيراحمدبشير
چئيرمين
داماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزدُبئ
۳۱ ٍ مئ ۲۰۱۲ ء.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعجاز خټك اعجاز

دوه دېرش كاله مخكښې د اعجاز خټك او الياس ټلوال په كوششونود اماراتوپښتو ادبي ټولنه مركزډُبۍ په وجود كښې راغله، اؤ تردمه ټولنه روانه هم ده او ودانه هم ده . روانه په دې معنى چه ادبى هلى ځلې يې په څۀ نۀ څۀ شكل دوام لري، ودانه په دې معنى چې دغړو تخليقات يې وخت په وخت مخې ته راوځي . په تيرو درې لسيزوكښې دې ټولنې خپل كار ته اكيډمۍ ګوته په خولۀ كړه خو داسې هم نۀ ده چې جولۍ يې بېخى تشه ده .

هم دغه د خليج اولنۍ ټولنه ده چې پښتو ته يې په خليج كښې د ټولنو چل اوښودلو. هم دغه اولنۍ ټولنه ده چې په خليج كښې يې دپُښتو مشاعرو ، سيمنارونو او نورو ادبى غونډو بنياد ايښے دے . هم دغه ټولنه ده چې بغير د چا د مكملې سرپرستۍ نه يې خپل وجود او دپښتو ادبى ذوق په خليج كښې ژوندے ساتلے دے. زۀ په دې خپلو كرښو كښې هڅه كوم چې دټولنې دهلوځلو سرسرى جائزه واخلم او په دې هرڅه كښې د اعجازخټك تاند او ځپاند رول څرګندكړم .

مشاعرې كول :

ټولنې ته دا اعزاز حاصل دے چې اولنۍ مشاعره يې په متحده عرب امارات ـــ ډوبۍ كښې اوكړه او پښتانۀ يې دلته په اول ځل دخپلې ژبې او ادب په نامه راغونډ كړل . دغه سلسله تراوسه پورې دوام لري . اعجازخټك يې دپيل نه تراوسه پورې د نظامت او انتظام لوئې ذمه وارۍ په غاړه لرى او دغه ذمه وارۍ اعجازخټك داسې پوره كوى چې په متحده عرب اماراتوكښې ټول پښتانۀ ددې خبرې ګواهان دى چې په كوم ادبي پروګرام كښې اعجازخټك نۀ وى نوځۀ نۀ څۀ كمى به خامخا پكښې وى .

پښتونخواه نه شاعران اوادبيان رابلل :

ټولنې دپښتونخواه نه هم خپلو مشرانو شاعرانو ، اديبانو وخت په وخت دوبۍ ته د راتللو تكليف وركړے دے چې دوئ راشي او په متحده عرب امارات كښې ميشته پښتنو سره اووينى او په خپلو افكارو دپښتنو ذهنونو ته رڼا اوبخښى . په دې مشرانوكښې قلندر مومند، ايوب صابر، پرېشان خټك، سعدالله خان حېران، عبدالكريم بريالے، غازى سيال، سليم بنګش ، پرويش شاهين اؤ اسيرمنګل چې دټولنې په دعوت راغلى دى. د دې هرڅۀ په انتظام ، نظامت، دمېلمنو لۀ پاره دشوى بندوبست، دمېلمنو قدرولواو نازولوكښې داعجازصيب منډه تړره او ناسته پاسته دهرچا نه زياته وه .

سيمنارونه كول :

ټولنې دخوشحال بابا، رحمان بابا، عبدالحميدبابا، حمزه بابا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاطر آپریدی سیمنارونه کړی دي ، په سیمنارونوآورولې شوې مقالې یې چاپ کړې دي او پښتنو ته یې رسولې دی او ددغوسیمنارونوپه راجوړولو او په کامیابۍ سره سر ته رسولوکښې د اعجاز صېب لوې لاس وۀ، دا هم په متحده عرب امارات کښې پښتنو ته د اعجازخټك بخښنه ده .

دتولنې غړو سره ماښامونو تابیا کول :

ټولنې وخت په وخت دخپلو غړو د زړۀ غټاوي لۀ پاره او دهغوئ دخدماتود اعتراف په توګه ملګرو سره د ماښامونو لړۍ پېل کړه . دغه هم د اعجازخټك آیډیا وه چې هم یې د ملګرو زړۀ غټاوے اوکړو او هم یې ملګرى دي ته اوپارول چې په ملګرو لیك اوکړى او دغسې یې د ملګرو پام یې شاعرۍ سره سره نثر ته هم راوګرځولو چې په نتېجه کښې یې دملګرو لۀ خوادقدروړ لیکنې مخې ته راغلې .

مجله چاپول :

ټولنه په نزدو کښې انشاءالله د یوې خپلواکه ادبي مجلې خپرول غواړي او په دې سلسلې کښې تر ډېره حده پرمختګ شوے دے ، تراوسه پورې په دې حقله شوو هلوځلوکښې زمونږ ټولو نه وړاندې اعجازصېب روان دے

فلاحی کارونه :

اعجاز صېب نۀ یوازې په ادبي کارونوکښې ګړندے دے بلکه فلاحی کارونوکښې هم د چا نه پاتې نۀ دے. دپاکستان سوشل سنټر دبۍ د آفس سیکرټرى شپ نه واخله تراوسه پورې دغه دخېرښېګړې کارونه خدائے پاك د اعجاز صېب نه آخلی . ددې خبرې ګواهی دلته ټوله پاکستان کمیونټی ورکولے شی .

د اعجازصېب شاعري :

داعجازصېب شاعرۍ په حقله زۀ بغېر دخۀ پس وپېش نه دا وئیلے شم چې هغوئي شاعری صرف او صرف د دې دپاره کړې ده چې دپښتو ژبې شاعرانو، ادیبانو او د دې ژبې د خواخوږو سره ئې تعلق قائم پاتې شی .اعجازخټك باقاعده شاعری نۀ ده کړې اونۀ شاعرۍ دپاره دومره سنجیده شوے دے لکه پورته ذکرشوو کارونودپاره چې اعجاز صېب څومره سنجیدګی اختیار کړى ده ، په متحده عرب امارات کښې خوپرېږده چې دپښتوادبي چمن ټل لخوا شوې د ړومبی عالمی ادبی کنونشن د پاره ئې پوره دوه میاشتې خپل دوکان بندکړے وۀ. خپل ګاډے یې پوره دوه میاشتې زغلولے وۀ . بل هیڅ کار یې نۀ وو کړے . صرف اوصرف د چندې راغونډولو پسې در په در ګرځېدلے وۀ چې په نتېجه کښې دپښتوادبي کنونشن لۀ پاره لکونه روپۍ راغونډې کړې . د دویم پښتو عالمی ادبی کنونشن دپاره دراقم الحروف او فضل رحیم رحیم سره په درې ورځوکښې څلورشپېتۀ زره روپۍ غونډې کړې او اویې لېږلې . دپښتومینې اعجازصېب دقلم دمیدان نه زیات دعمل په میدان کښې زغلولے دے. اعجازصېب ته خپلې شاعرۍ کم او زیات معلوم دي، که

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور چاته پکښې څۀ کمے ښکاری نوزما په پورتنوکرښو دې لړ غور اوکړی چې د دغې کمۍ زیاتی سبب خو به د اعجازصېب دغه بېخی مصروفیات نۀ وی ؟ګنې نوزۀ چې د اعجاز خټك نظمونه ګورم ، نو ماته په دې نظمونوکښې یو توان او توانائي ښکاری. کۀ چرې اعجاز صېب لږه توجه دې طرف ته هم کړې وے نو نن به اعجاز صېب د نظم په میدان کښې هم خپله ځانګړتیا په خپلو لوستونکو منلې وے . خو د دې هرڅه باو جود اعجازصېب په نظمونوکښې دپښتنو لۀ پاره د سماجی او معاشی انصاف غوښتنه دپښتنو لۀ پاره نېك بختو ورځو شپو ارمان او د پښتنو لۀ پاره د امن او خوشحالۍ نه ډك ژوند جوت ښکاری چې د اعجازخټك صېب (دشورشور خاموشۍ) چاپ شی او پښتنو ته اورسی نو دا به د دې خبرې ثبوت وی چې د زړۀ مریض، دشوګر مریض، د بچوپه رزق پسې ورك سپین ږیرے، د خپلې شاعرۍ په کم او زیات خبر اعجازصېب ، دپښتنو په مینه کښې یو قدم نور هم مخکښې لاړو .

په درناوی
ممتازآورکزے
صدر
داماراتوپښتوادبې ټولنه مرکزدبۍ
دوبۍ ۲۲ مۍ ۲۰۱۲ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحساس بخری

د کتاب خپروني مسله ډېره نازکه ، مهمه او د ارزښت وړ نقطه ده ځکه چې ډېر ښهٔ ښهٔ لیکوالان مونږ پېژنو چې خپل وړمبی کتاب چاپ کولو کښې ئې ډېره تادی کړې خوولې ورروستو پرې بیا پښېمانه شوی او لهٔ مارکېټه او د ملګرو نه يې بیا د واپس آخستو هڅې کړې او ځنې لیکوالان داسې هم لکه سعید ګوهر، صدیق پسرلے ، شمس القمراندېش،خېرمحمد عارف یا سعدالله خان حېران چې په مناسب وخت يې کتابونه خپارهٔ نهٔ کړل ، د فکروفن نه يې د خپل عصر لوستونکی محرومه پاتې شول . په مطبوعاتوکې رانغلل ، څېرنې پرې اونه شوې چې لهٔ سوبه يې په خپل وخت ډېر آړخونه په تیاروکښې پاتې شول او هغه مقام يې په برخه نهٔ شو کوم يې چې حق ووځکه ترېنه ډېرپه وړاندې لاړل . د ژوند غوښتنې بدلې شوې وې او د نوی کهول ترجیحات نورشول. دې کښې شك نشته چې ښهٔتخلیق هرحالت ځان ښکاره کوی خودا هم حقیقت دے چې وختونه غواړی اوبیا دا خبره هم دیاد وړده چې د هر وخت دفن خپلې تقاضې وی او خپل ارزښتونه او بیا په وخت نهٔ خپرېدو کښې کهٔ یو طرفته له خپلو نیمګړتیاؤ نه تخلیقکارخبر نهٔ شی نو بل طرفته د اسلوب او دافکارو د غلا امکانات هم موجود وی چې ورروستوترېنه نورې ستونزې راولاړېږی.

ښاغلی تاج انور اعجاز هم چې هر څهٔ وجه وه خو په خپل مناسب وخت يې خپله شعری فنپاره خپره نه کړه . هرڅو کهٔ په دوبۍ کښې د پښتوژبې د خدمت په لړ کښې ادبي هلې ځلې کوی خونن به يې دیوتخلیقکار په صفت نور هم ادبی قدوقامت لکه دچنار لوړ وے.

ښاغلے تاج انوراعجاز تقریبا ۱۹۷۰ نه تردې دمه ۲۰۱۲ پورې دوه څلوېښت کاله کېږی چې شاعری کوی کهٔ چرې دوی د ۱۹۸۵ نه تر ۱۹۹۰ پورې کتاب خپورکړے وے نو نن به يې دویم څهٔ چې دریم کتاب هم تیاروے او په ادبي حلقو کښې به د دهٔ په فن او افکارو له مختلفو آړخونو بحثونه شوی وے . له خپلو خوبئیو او نیمګړتیاو نه به خبر وے او اوس هم د مواد په اعتبار دغه مجموعه شورشورخاموشي چې څومره عرصه واخسته ، هغه ضخامت هم نهٔ لری. د دې علت هم دا دے چې کله په یو ډنډ کښې اوبهٔ ولاړې وی نو ناولې شی او چې کله د وتو لاره ومومی نو بیا تازه او نوی اوبهٔ ورته راماتې شی هم دغه مثال د شاعری یعنې د ادب هم دے چې د یو کتاب خپرېدونه وروستود بل تا بیا شروع شی .

دیوڅوتمهیدی خبرونه ورستوچې شورشورخاموشي په موادو نظر زغلوو نو بیا وئیلے شو چې په دې مجموعه کښې په بنیادی توګه دوه ژانرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل او نظم پکارول شوی دي چې دواړه ژانرونه خپل ځان کښې ښوځو نموني لري . فکري حوالې سره انقلاب ، د پښتني ټولنې ستونزې او مينه يې بنيادي موضوعات دی . په انقلاب يې مزاحمت روايتی دے چې لهجه يې ډېره علاقائي شوې ده چې له کبله يې فکر په هنر دروند ښکاری . غزل يې د خپل وخت په چوکاټ کښې روايتی نۀ دے . په ټوله مجموعه کښې يې خارجی احساسات ، ميلانات او واقعات په اندرونی وارداتو او جذباتو غالب شوی . اندازې په غزل کښې هم ترډېره حده نظم ته ورنزدې دے. خوکوم وخت کښې چې دغه شاعری شوې دهغه وخت په حواله چې دپښتو په شاعرئ کښې به زياترذکرد ګل و بلبل او د جانان دبې وفايئ وۀ، ښاغلی تاج انوراعجازپه شعوری توګه ځان ترينه ژغورلے دے اودغزل لهجه ئې دلاچئ لونګ په ځائے د غوځوشونډو ده چې لوستونکی په دې نتيجه رسوی چې ښاغلے تاج انوراعجاز خپل ټول صلاحيتونه دخپل قام دښېګړې دپاره دبيدارئ په نقطه مرکوزکړی وو چې په ځنګ کښې ترينه د ژوندانۀ نور حسين او رنګين تصويرونه تت پاتې شوی دی چې د شعوربرخه په کښې د لاشعورپه مقابل کښې زياته په نظر راځی او د فن په ځائے پکښې مقصديت ځرګند ښکاری . دا خبره هم ده چې فن مقصدی هم کېدے شی خو د خارجی چاپېرچل مقصديت کله هم د فن بنيادی ارزښت نه دے پاتے شوے، دفن يوخپل قدر وی چې طويل بحث غواړی خوولې بيا هم ددې مجموعې اهميت ځکه شته دغه د ذوق يا روحانی خوشحالئ لۀ پاره نۀ بلکه فقط دپښتون قام بيدارولو لۀ پاره مختلفو مرحلو نه راتېره شوې ځکه خوددې مجموعې معنوی آرخونه مونږ په ټلوسو کښې دآچولو په ځائے نبغ په نبغه د قوم پرستئ‌تحريکونو ته چمتو کوی او د ټولنې د يو ذمه داروګړی شعور رابخښی په دغه حواله څو نمونې :

(نظم ------- احساس)

ملګرو ! مانه دسرور ډکې نغمې مۀ غواړئ
مانه د وخت دنمرودانو قصيدې مۀ غواړئ
زۀ د حالاتو کربلا باندې ماتم کومه
مانه ماتم کښې دخندا ډکښې قيصې مۀ غواړئ

(نظم ------ منزل)

چې مې لار تيارۀ تيارۀ وی
پکښې هم وی ګړنګونه
شل زمونږ دي پښې لاسونه
داسې حال کښې به ملګرو!
مونږ اورسو منزل ته ؟

ملګرو! زۀ په داسې ښارکښې اوسم
لکه د مصر په بازار کښې اوسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنـــې ســـرونه مـــې ليـــدۀ پـــه نمرخاتـــۀ پرېواتـــۀ
ځنـــې ســـرونه آخـــر غـــوځ شـــو، ورتـــه نـــۀ پرېواتـــۀ

فيصـــــلې زمـــــونږ د کلـــــې چـــــې پـــــردی کـــــړی
دغـــــــه جـــــــړ زمـــــــونږ د ټولومســـــــلو دے

مـونږه پـه سـرۀ اورکښـې ژونـدون لـۀ ډېـر ناکامـه کـوو
طمـــع د ننـــګ چـــې د بـــې حســـه ودۀ قامـــه کـــوو

دکلام لۀ کوټلی مطالعې څخه وروستو لوستونکی په دې نتيجه رسی چې د کلام لهجه او ژبه د نن دورد لهجې او ژبې سره ډېر توپير لری، پخواه به دشعری صنعتونو (صنائعو بدائعو) استعمال په بيل ډول کېدۀ او د ننني دور دشعرژبه تخيلی او مکمل استعاراتی ده . دې مجموعې کښې کۀ هرڅو د شعری ترکيبونو استعمال کم دے خومجموعی طورسره يې په لفظونو کښې فکری صداقت ئې غزونې کوی، د جذبې شدت او د احساساتو اظهارکښې اعتدالی امتزاج په مناسب ډول خپلوکښې غاړه غړی شوی او په لاچې کښې د ښاغلی سعدالله خان حېران د فکری مکتب روښانه مستقبل لۀ پاره د پښتون قام بيدارولو ښۀ هڅه ده خوجزوی طور باندې فکری سطح باندې پکار ده چې نننی پښتون ليکوال ته چې لږ سوچ وکړی چې پښتون قام بې حسه دے نه رور نا هرګزداسې نۀ ده پښتون قام ته ليډارانو کړی څۀ دی ربنتيا دا دی چې زمونږ قام بې حسه نۀ بلکه ننګيالے دے ، دغسې د جمهوريت نظم کښې د اختلاف ګنجائش شته دے خو بيا هم پردې مجموعه کښې ډېرفني نمګړتيا باوجود زۀ دا خبره په وثوق سره کوم چې ښاغلې تاج انور اعجاز هم په غزل او هم په نظم کښې نۀ خو د چا تقليد کړے دے او نۀ يې د چاپه پل باندې پل ايښے دے ، هرڅۀ چې دی د خپل کلام پېژندګلی يې خپله ده .

خالدپښتون
۱۸ اپريل ۲۰۱۲ء
کوهاټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراف

چرته زۀ ، چرته شاعري لکه وریژې اؤ د منجا زامن ،هم داسې قصه زما دشعروادب ده. دا هرڅۀ اتفاقاً شوی . زمونږ پوره کورنۍ کښې هيڅ داسې يو مشر نۀ دې تېر شوے چې هغوی په دې جرم ککړشوی وی . زمادومره يادېږی چې زمونږ يو ماما صديق چې يو سماجي انسان وۀ، هغوی به ماته په وړيکتوب کښې فی البديه شعرونه وئيل ، کېدے شی چې د هغې اثرلاندې ما هم په شعرونه شخوند وهل شروع کړی وي ، لږ چې د ځوانۍ عمرته اورسيدم يعنې هغه وخت په لسم جماعت کښې طالبعلم وم چې زمونږ استاد محترم سعدالله خان حيران راباندې په زور دشاعرۍ ستر مات کړو اؤ داسې چې په کال ۱۹۶۹کښې د ګلستان پښتوادب لاچۍ د اهتمام لاندې طرحي مشاعره ټاکلې شوې وه ، زۀ اؤ زما همځولي شاعران پکښې هم بللے شوي وو، ما هم پکښې خپل مات ګوډ غزل پېش کړو، زمادومره حوصله افزائي اوشوه چې هغه ورځ ده اؤ دا نن ورځ ده چې کۀ خپله کۀ هيڅ شعروادب په الف ب پوهې نۀ شوم خو مشاعرې اؤ ښوښو شاعرانو سره مې ناسته پاسته تراوسه پورې جاري اؤ ساری ده. يو ملګري راته وې چې ستا دپاره ما دوائي راوړي ده کېدے شي چې دا مشاعرو نه قلار شې ، ټول عمر دې په دوخوشو کارونوکښې تېر شو. ماورته وې چې زما دا بيماري ډېره زړه شوې ده، کېدے شي چې ستا په دې دوائي زما شمر اونۀ شي . رښتيا خبره دا ده کومې پښتو زۀ په ټولې ادبي نړۍ پېژندلے يم اؤ دومره به ما پښتودپاره څۀ نۀ وي کړي لکه څومره چې زۀ خپلې پښتو شته من کړے يم ګنې پکار خو دا وو چې په دوه څلوېښت کاله کښې ما ډېر څۀ ليکلے اؤ پښتو ته جولۍ کښې آچولے وے خو زۀ دا اعتراف کوم چې زۀ دخپلې پښتو يو غټ مجرم يم اؤ دومره مودې پس ايله بيله يو دخپلې ماتې ګوډې شاعرۍ مجموعه وړاندې کوم اؤ هغه هم د يوډېر مخلص ملګري بلکې د يو ورور په ډېره ټينګه وينا دا مجموعه وړاندې کوم ګنې زما هډو دا خيال نۀ وۀ چې زۀ به هم چرته په ژوندکښې دا څۀ چاپ کړم . الله تعالى دې زما دغه ورور ته لوې اجرورکړي چې زما شاعري يې د چاپ جوګه اوګڼله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګـران مشـر م، ر، شـفق صـېب، زمـا دتـورو څنويـار سـعادت سحرصيب، زمـا غـار يـار بشير احمد بشير، ، دمسافرۍ دژوند د تـودو سړو ملګري اؤزيرك انسان ممتـازآورکزئي صـېب اؤ زمـا دبـي مخـه بـي سـتړه نقـاد ملګري خالد پښتون دليکونو چې زما کلام يې ادبي دنيا ته رسولو ناکام اوکړو، ډېر زيات ممنون يم ګنې چرته زۀ اؤ چرته دا شعرونه چاپ کول داسې نـاممکن غوندې کار وۀ خو دا هرڅۀ چې دي، يوزما يو داسې کوشش دے چې هيڅ داد نۀ غواړم خوبس دومره چې کېدے شي چې زمـا کلام څوك اوګوري نـو دخپل کلام چاپ کولو هڅه به ضروراوکړي اؤ دا به زما دپاره يو لوئې داد وى .

په درناوي
خاوري اعجازختك دوبۍ
۷ جولائي ۲۰۱۲ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

۱۹۷۶ء

زړۀ راتــه وې راځــه ددې دنیــا جنــت تــه لاړ شــو
هلتـــــه د خپلـــو ارمـــانونو ارمـــان اوريـــږوو

مــا وې چــې تــا ددې دنیــا جنــت لیـدلے دے څــۀ؟
وې چـــې جنـــت څـــۀ وی؟ پـــه خپلـــه خوښـــه ژونـــدتېرول

مــا وې چــې دا جنــت بــه چرتــه وی راوئــې ښــایه
وې چــې راځــه چــې درتــه لارې د جنــت اوښــایم

زۀ پــه مــزه مــزه روان شــوم د جنــت پــه لــوری
څــۀ ګـورم لارکښــې مــې یـوه لـوږه غونـډۍ اولیـده

مــا وې چــې داغونـډۍ دڅــۀ ده دومـره دنګـه لـوړه
وې چــې هــم دې غونـډۍ دلانـدې جنتیــان اوسـېږی

مــا وې چــې دغــه خلـق دې جنـت تـه څنګـه راغلـل
نوماتـــــه خپـــل پـــه غوږکښـــې داســـې ګنګوســـه اوکړلـــه

وې د ضـــــمیرلوړې غونـــــډۍ نــــه غورځېــــدلی اول
پـــه پټـــو ســترګو دې جنـــت تـــه رســـېدلی دی بیـــا

د ژونـــد بـــازي هـــم دغـــو خلقـــو همېشـــه ګټلـــې
دا بـــې ضـــميره خلـــق ځکـــه جنتيـــان يـــادېږی

دوئ تـــه روا او نـــاروا ګـــوره يـــو شـــان ښـــکارېږی
دوئ تـــه والله کـــه بـــل انســـان خـــو څـــۀ انســـان ښـــکارېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل په غوښو ښاربۀ شوی، غړمبېدلی دی ډېر
دا په شرابو لمبېدلی، پړسېدلی دی ډېر

تۀ هم که غواړې چې ددې دنیا جنت ته راشې
نو د ضمیر لوړې غونډې نه ځان ګوزار کړه اول
تۀ به په خپله دې جنت ته بې منته راشې
وخت به دې خپله جنتی ددې دنیا اومنی

تاته به خلق په هره لاره سلامونه کوی
ستا په هر ځاے به خلق ډېر ډېر عزتونه کوی

تا ته به خلق بیا ووټونه ښۀ په جار درکوی
هر حکومت به تاته خپله اقتدار درکوی

تۀ به په خپله جنتی ددې دنیا یادېږې
او پس له مرګه ښۀ سړے به په دنیا یادېږې

ستا وروستو مخکښې قطارونه د موټرو به وی
ستا حفاظت ته اهتمام د برېتورو به وی

ما چې د زړۀ دغه رنګینه قصه واورېدله
ماوې چې اے زما ساده زړګیه! اوغولېدې

دغه چې تا وته جنت ښکاری، جنت خو نۀ دے
دلته خو یو انسان آقا، نور غلامان دی پکښې

ورځه ورځه دغه جنت دې هغه چاته یوسه
چې د ضمیر په بدل داسې جنتونه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــا جنــت د هــر انســان د خپلــواکۍ نــوم دے
دې تــا جنــت د يــو انســان د غلامــۍ نــوم دے

زمــا جنــت خــو د يــو بــل نــه زارپــدلو نــوم دے
دې تــا جنــت د يــو انســان د پرزولــو نــوم دے

مــا چــې لــه خدايــه کــوم جنــت غوښــتے آدا خــو نــهٔ دے

دغــــه جنــــت دې هغــــه چاتــــه يوســــه
چــې د ضــمير پــه بــدل داســې جنتونــه غــواړی

<u>۲۰ اگست ۱۹۹۰ء دوبۍ</u>

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس

ماته د وخت ختلی نمر ته تیتېدل نهٔ راځی
ما ته دعشق اودمستی نه ډک غزل نهٔ راځی
زهٔ د اولس په غم لړلی مرثیې لیکمه
دې نه سېوا راته په بل څهٔ څهٔ لیکل نهٔ راځی

ملګرو! ما نه د سرور ډکې نغمې مهٔ غواړئ
ما نه د وخت د نمرودانو قصیدې مهٔ غواړئ
زهٔ د حالاتو کربلا باندې ماتم کوومه
مانه ماتم کښې دخنداډکې قصې مهٔ غواړئ

منم چې ستاسو زړهٔ رنګین رنګین شعرونه غواړی
ماته خولې مزدوردکراچی مخکښې شی
وایم چې تاسو ته مې شونډې زلفې اوستائیلے
راته بدحال د خپل اولس د بې وسی مخکښې شی

داوچې شونډې چې وختونوترې خنداوړې ده
دخواراولس دشونډوکومې رنګینی اوستایم
ملګرو! وایئ چې مستی او که ماتم اوستایم
تاسوخوشحال کړم اوکهٔ خپلې بې وسی اوستایم

یو خوا بربنډ، لغړ بچی دخوار مزدور وینمه
بل خوا غټان نشوکښې مست مخمورووینمه
خدائیګو ترې سترګي زهٔ په بل خوا اړولے نهٔ شم
چې د وخت ژرندهٔ کښې دل شوے خپل جمهور وینمه

وایم چې تندر شوے، اسمان نه پرې راپرېوتلے
چا چې زما د اولس شونډو نه خندا وړېده
وایم چې اورشوے، ورته چغه دغیرت جوړه شوے
چا چې زمونږ خوارو جونګړو نه رڼا وړېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ يوشـــاعريمه چـــې چرتـــه ښـــوک ســـلګۍ اووهـــی
زمــا پــه زړه کښــې د آهونــو د نــدوکارجوړ شــی
وخــت چــې د چــا د ارمــانونو مــرئ اوخرېــوی
ورســـره ســـم زماپـــه زړۀ کښـــې ويـــر ناتـــار جـــوړ شـــی

زمــا شــاعري ده، د اولــس د ســوکالئ لــۀ پــاره
زۀ خــو ليکــل کــوم د ژونــد د خوشــحالئ لــۀ پــاره
زۀ خپــل غــزل تــه چرتــه ډمــه ګــډولے نــۀ شــم
نــۀ شــم کــولے شــاعري د خرمســتئ لــۀ پــاره

۱۹۷۶ء لاچی

.....٭٭٭.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــکل

د ښائیســـــت او د ښــــکلا پــــه کلـــو ګــــرځم
پکښـــــــې مینــــــه او وفاګـــــانې لټومـــــــه
رنګینــــۍ چــې د نظــر کچکــول کښـې راوړم
تصـــــویرونه تـــــرې د ښـــــکلی جوړومـــــه
تخیـل چـې زمــا مسـت شــی نــو اوخانــدم
ځــــان ســــره ټولـــــه دنیــــا اوخاندومــــه
داسـې وخـت کښـې مـې احسـاس راولړزېږی
څـــو شـــعرونه پــرې د ســـوی زړهٔ لیکمـــه

کلــه کلــه چــې د ژونــد بــازار تــه لاړ شــم
لــوټ پـــه بیعــه انســانان پکښـــې خرڅېــږی
مـــا ســـودا د خپـــل ضـــمیر پکښـــې کولـــه
وې چــــې دا دلتـــــه پرېمانــــه ملاوېــــږی
نوراســـتون شـــوم خپــل تنــدی تــه مــې ټــق ورکــړو
مــا وې دلتــه کښــې خــو مــړه خلــق اوســېږی
ســـړیتوب نـــه دلتـــه خلقـــو لاس وینځلـــے
بـــس چـــړې د ظلـــم یـــو پـــه بـــل ګزېـــږی

بیــا راوان شــم، د احســاس پــه نیلــی ســور شــم
وردننـــه پـــه ســـپین کـــور شـــم د پړانګـــانو
مـــا وې خپـــر د امـــن غواړمـــه لـــهٔ تاســـو
اے د امــــــن دعــــــوه ګیـــــرو انســـــانانو
فلســطین او پـــه کشــمیر کښــې چرتــه اورئ
دا بــــې وســــه شــــان ســــلګۍ د مظلومــــانو

د غیــرت کــور مــو کابــل شــو لــوټې لــوټې
ککـــــرۍ پکښـــــې الـــــوځی د ځوانـــــانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــــې نـــوا بيـــا د قـــامونو كـــور تـــه لاړم
مـــا وې امـــن پســـې دلتـــه يـــم راغلـــے
خـــو افســـوس هلتـــه قصـــه څـــۀ اپوټـــه وه
هـــر كمـــزورے وۀ لېوانـــو پـــرزولے
دلتـــه مـــور د امـــن مـــړه خـــو لا پخـــوا وه
دا لا چـــا وې چـــې مظلـــوم دے چـــا ژړلـــے
د كمـــزورو دلتـــه حـــق د ژونـــدون نشـــته
د ژونـــدون حـــق يـــې هيچـــا نـــۀ دے مـــنلے
ســـوداګانې د يـــو بـــل پكښـــې كېـــدلې
دا قصـــې مـــې هلتـــه ډېـــرې اورېـــدلې

نـــو بيـــا راغلـــم خپلـــې خـــړې پښـــتونخوا تـــه
مـــا وې ځـــان كـــۀ پـــه دنيـــا پېژنـــدل غـــواړئ
نـــو راويښ شـــئ ګنـــې وخـــت بـــه داســـې راشـــي
هيڅ بـــه نـــۀ شـــئ كـــۀ بيـــا ډېر څۀ كول غواړئ
حـق غوښـتے نـۀ شـي پـه زور اخسـتے كېـږي
نـو راپـاڅئ كـۀ خپـل ځـان مـو ګټـل غـواړئ
ګـــورئ نـــه چـــې د بـــرلين دېـــوال راپرېـــوت
نـــور بـــه څـــۀ نمونـــه تاســـو ليـــدل غـــواړئ
دكوريـــا خلـــق هـــم ګـــوره يـــو ځـــاے كېـــږي
د تـــړون رســـۍ بـــه كلـــه نيـــول كېـــږي

د نـــــړۍ د واقعـــــاتو ســـــبق واخلـــــئ
دا ترخـــو بـــه تاســـو خپلـــه كښـــې جنګېـــږئ
هـــر بابـــا درتـــه ويلـــې دا صـــفا دي
كـــۀ ويښ نـــۀ شـــوئ پښـــتنو! ګـــوره وركېـــږئ

آګست ۱۹۹۰ ء دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپونکی سندره

څنو واورېده کانهٔ شو
څنې پوه پرې هډو نهٔ شو
لر او بر کښې آورېدے شوه
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

وې چې خداے پاک پیدا کړی
په خپل فضل پښتانهٔ دی
ګران په ما چې لهٔ هر څهٔ دی
د مودو راسې ودهٔ دی
بس هم دا راویښوومه
لېونی د خلې خبرې
چې چا واورېدې کنهٔ؟

تر آتهٔ سوه کالونو
چې یې راج کړلو په زړونو
د پښتون په نوم تر عمره
یادولو تاریخونو
هغه قام راپاروم
ورته ځان وریادوم
د شپونکی د خلې سندره
چې چا واورېده کنهٔ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپـــــل زوره خبـــــــر نـــــــهٔ دی
ګنـــــــي نـــــهٔ دی دومـــــــره مـــــړی
ښـــــهٔ ســـــاده دی ښـــــهٔ ســــپین زړی
دا څــــــوک نــــــهٔ غــــــواړی هیڅکلـــــه
چـــــــي دي ویښ شـــــــی دا وګــــــړی
دنیـــــــا اوختـــــــه ســــــپوږمۍ تــــــه
دوئ پــــــه خپلــــــه کښـــــي اختـــــه دی
وي چـــــي دوئ بـــــس پوهـــــه وومـــــه
ســـــــــړیتوب ورتــــــــه ښـــــــایمه
د شــــــــپونکی د خلــــــــي ســــــــندره
چـــــــي چـــــا واورېـــــده کنـــــهٔ؟

چـــــا چـــــي واورېــــده روان شـــــو
نـــــهٔ پـــــه ځـــــان نـــــهٔ پـــــه جهـــــان شـــــو
ځنــــــو وي چــــــي کــــــافران شــــــو
مـــــا وي ښـــــهٔ مســـــلمانان شـــــو
د ایمـــــــان خاونـــــــدانان شـــــــو
خــــــو نــــــهٔ دا یــــــي چــــــړي اووي
د جنــــــــت ټېکــــــــه داران شــــــــو
نــــــهٔ یــــــي دا خبــــــره اوکــــــړه
چـــــــي اســـــــلام تــــــه خطـــــــره ده
بــــــس همدغــــــه څــــــو کســــــانو
د شــــــــپونکی د خلــــــــي ســــــــندره

دا ســــــــندره تــــــــل وئیلــــــــه
خپلــــــــواکی د خپلــــــــو خلقــــــــو
مــــــونږ پــــــه خپلــــــه خــــــاوره غــــــواړو
دا وطـــــــن مـــــــو پـــــــلار نیکونـــــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــه ســــــرو وینــــــو دے ګـــــتلے
نـــــن پـــــــرې ګېـــــــړه راچـــــولې
څــــــو پړانګـــــانو څـــــو لېوانــــــو
نـــو مــــــونږ دا نــــۀ شـــــو زغملــــــے
چـــــــــې بـــــــه دوئ ټېکــــــــداران وی
پکښـــــــې مــــــونږه بـــــه خـــــواران وو
بـــــس هـــــم دا نـــــۀ شـــــو کـــــولے
ځـــان تــــه حـــق غـــواړو پـــه نـــره
خـــــــــو یـــــــــوه خبـــــــــره واورئ
کـــــۀ یـــــو ځـــان نــــه شـــو ملګـــرو
لاس بـــــــــــــــه مـــــــــــــروړو
بیـــــــــــــا بـــــــــــــه ژاړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ او تهٔ

تهٔ دې ورځ په ورځ غټېږې، زهٔ چې خوار يم لا دې خوارشم
تهٔ خووينې دخپل قام ښې، زهٔ دې هسې ګنهګار کړم
دا لا څرنګې انصاف دے، داسې ولې اخر کېږى
زهٔ په دې خاوره پيدا يم، ولې بيا دې هم غدار شم

ستا بچې دې سبق وائي، په لندن او امريکې کښې
او زما بچې لګيا دى، څپر لاندې مدرسې کښې
ستابچى چې دلته راشى، پاتې کېږى به بنګلې کښې
او زما بچى به ناست وى، څوکيدار يې دروازې کښې

دا لا څرنګې قصه ده، چې لنډېږى نهٔ اوږدېږى
دا څهٔ داسې ماشوره ده، چې ورانېږى نهٔ سمېږى
د مغرب خبرې دلته په مشرق کښې چې چلېږى
دا زما نېستى به دلته، خدائيګو کله نه غوڅېږى
دا تهٔ تهٔ يې او زهٔ زهٔ يم، دا قصه چې ختمه نهٔ وى
دا د ځان ځانى خبرو دبدبه چې ختمه نهٔ وى
د زورګيرو په دې زمکه، دبدبه چې ختمه نهٔ وى
ستا په سر کښې دا زما د سر سودا چې ختمه نهٔ وى

ستا به سر ته خطره وى، همېشه به زهٔ په دار ووم
ستا خوبونه به حرام وى، زهٔ به هم په هاے ناتار ووم
تهٔ به دغسې څربېږې، زهٔ به هم دغسې نادار ووم
دغه زمکه زما مور ده، زهٔ به تل ورځنې ځار ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زما او ستا خبره د آقا او د غلام ده
تۀ هوس یې په مخ کړے، ستا مقصد عیش و ارام دے
ستا به لاس کښې چې زۀ وینم، د غریب د وینو جام دے
ماته ژوند دزماپکار دے، دا زما د ژوند ناکام دے

چې لندن او امریکې کښې تۀ زما سودا کوے شې
څنګه ژوند به بیا لۀ مانه په دې مځکه تېروے شې
زۀ به مینه ټول په ټول شم، که ته داسې هم کوے شې
خپلواکی د پلار په وینو کۀ ګټلے راکوے شې

تۀ مې سر ټیټول غوړې، داسې کله زۀ کوے شم
ما کۀ تۀ آخستل غواړې، نو زۀ کله خرڅېدے شم
کۀ تۀ ما خپلول غواړې، نو زۀ مینه درکوے شم
کۀ جنت جوړول غواړې، نو زۀ مینه درکوے شم

دلته سر د یو انسان دے، هلته تا جوړ کړے دار دے
تا جوړ کړے لا زمونږه په سرونو اقتدار دے
خو کۀ وطن جوړول غواړې، دا وطن به ټول جنت شی
زۀ او تۀ به جنتی شو، په نصیب به مو راحت شی

.....***.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او وطن

مــــا بـــــه تــــرخ کښــــې کتابونــــه وو نیــــولی
پــــاس پـــه بــــام یـــوه جینــــۍ بـــه وه ختلــــې
زهٔ چــې تلــم پــه کومــه لار بــه مدرســې تــه
دې خنـــدل بـــه راتـــه پــټ پــټ غلــی غلـــی
مــــا بـــه وې چـــې لا وړه ئـــې نـــهٔ پـــوهیږي
زمـــا لار کښــــې یـــهٔ جینـــۍ! څلـــه اودرېـــږي

دې بـــــه هـــــره ورځ پـــــه ګټـــــو زهٔ ویشـــــتلم
دې بــــه خامخــــا مــــدام داســــې چیــــړلم
د دنیـــــــا او مافیهـــــــا نـــــــه نـــــــاخبره
دې بـــــه ماتـــــه زهٔ بـــــه دې تـــــهٔ خندېـــــدلم
مـــــا وې هســـــې نـــــهٔ خبـــــره دا د نیـــــا شـــــی
دغـــه خلـــق بـــه دښـــمن زمـــا او ســـتا شـــی
دې بـــه وې چـــې زه لـــیلا تـــهٔ مـــې مجنـــون یـــې
زمـــا زړهٔ او زمـــا، ځـــان زمـــا ژونـــدون یـــې
دې وې زهٔ کـــهٔ څـــهٔ پـــروا ددې دنیـــا کـــړم
بـــس یـــو تـــهٔ، زمـــا د ســـوی زړهٔ ســـکون یـــې
زهٔ پـــــه دې او دا پـــــه مـــــا بـــــه نازېدلـــــه
هـــیڅ پـــه ســـود او زیـــان د ځـــان نـــه پوهېدلـــه

دا جینـــــۍ چـــــې ورو پـــــه ورو رالوئېدلـــــه
چـــم ګاونـــډ کښـــې ډېـــرو خلقـــو اوغوښـــتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې زما نه يې څوک خوښ په دنيا نۀ وو
ما هم ځکه دا په مينه اوکوئېدله

نو روان د ژوند په لار غاړه غړې شو
خپل خپلوان مو د وادۀ، په تيارې شو

د وادۀ نېټه مو راغله، رانزدې شوه
آخر ناوې شوه، ډولۍ کښې کښېناستله
مور او پلار په دعاګانو دا رخصت کړه
په سندرو کښې همزولو اوستائيله
په جامو کښې نن دا کله ځائېدله
سرې ډولۍ کښې زمونږ کور ته چې راتلله

په حجره کښې درزاهار وۀ، د ډولونو
يو باران وو نن په ما د سرو ګلونو
چې يو غږ شو هلته شابه زلمو پاڅئ
ضرورت دے نن وطن ته د سرونو
ګنې هسې هم بې نومه بې نشان يئ
په تاريخ کښې که ياد شوی سربازان يې

ما وې نن مې چې وطن ته ضرورت دے
دا يم وراغلم چې زه ورنه قربان شم
ما وې نن مې په وطن شوے يلغار دے
کۀ دا اونکړم نو ورک به لۀ جهان شم
ما وې مينه، وينه دواړه به ترې ځار کړم
غاښ به مات د هر غليم د هر غدار کړم
دوبۍ ۱۹۷۴

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وطن

چـــې پـــرون وهٔ، هغـــه نـــن دے
هغـــه ملـــک ، هغـــه وطـــن دے

هـــر چـــا اوخـــوړو کـــهٔ هـــر څـــو
ولـــې بیـــا هـــم ډېـــر شـــته مـــن دے

د اســـلام پـــه نـــوم جـــوړ شـــوے
پکښـــــې زور دے د خـــــدایانو

زمـــا هېـــر برکـــت شـــاه شـــی
دا چـــې اوخـــوړو پړانګـــانو

زمـــا لاس کښـــې چـــې ټوپـــک دے
او د امـــــن کـــــړم غوښـــــتنه

مېړتـــون بانـــدې چـــا کـــړې
د لـــــړم د ســـــر ســـــاتنه

دا خـــو داســـې رنـــګ قصـــه ده
چـــې مجنـــون یـــم لـــیلا غـــواړم

داســـې حـــال کښـــې زهٔ ملګـــرو
د وطـــــن ســـــندرې وایـــــم
۴۱ اګست ۲۰۰۰

.....✷✷✷.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مېرمن

چــې يــادېږي همتناکـــه، حياناکـــه، مينـــه ناکـــه
پښــتنې غونــدې بــه ښـځه پــه دنيــا کښــې څــوک پيــدا کــه

شـی د غوا غوجل نـه ستړی، پـه کټوی کړی لاس ورپـورې
د روټـو ټبـا کـړی سمه، بيـا تنـور سره بـه ئـې ګـورې
يوخـــواکړې، بـــل خواپشــې، اے ميراتـــه شــې اے کـــورې
اے آختـه پـه نـوی رنـځ شـې، کړی بچـو تـه ستغې سپورې
د سـحر نـه تـر ماښـامه، کـوی داسـې چـارې نـورې
پــه دنيــا کښــې چرتــه وی بــه داســې بلــه زورناکــه
چـــې ســتائينه دعظمـــت يـــې پـــه داخـــوی تولـــه دنيـــا کـــه
دکچــه خښــتو پــه کــور کښـــې دا د حســـن شـــهزادګی وی
د حيــا پـــه لوپټـــه کښـــې يـــوه ښـــکلې ښـاپېری وی
داپـــه کورکښـــې راحصـــاره لکـــه بنـــده چـــې هوســـی وی
هـــيڅ پـــه خونــد د ژوندانـــهٔ کـــه پـــوهې دا د زنـــدګی وی
دپښـــتون دکورمېرمنـــه، دخاونـــد د پښـــو څپلـــی وی
دا مظلومـــه حقيقـــت کښـــې يـــو نامـــه د بنـــدګی وی
کـهٔ هـر څـو ډېـره زورېږی، دا نـهٔ اُف کـوی نـهٔ اه کـه
پــه دنيــا کښــې چرتــه وی بــه داســې بلــه همتناکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خاوند یې غرۀ نه راشی، ورته داسې دا خندا که
بیا جاجوس په منډه راوړي ، ورته دا ډکه پیاله که
ستومانی د ټولې ورځې په یو دم ئې دا فنا که
تبر، لور ورنه سنبال کړی، ډکه دا ورته پیاله که
دا رنګ مینه، خدمتونه د خاوند همیشه دا که
په دنیا کښې چرته وی به داسې بله همتناکه

دایې لاس وپښې چاپی کړی، ترهغې چې دابنه دمه شی
دپښتون دکور مېرمنې، زړۀ بیاهغې وختې ښه شی
.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلان

د سحر نه تر ماښامه
شپه او ورځې به لګیا وی
کروندې او اوبه خور به
دۀ په وچ اوګړ سېدلی
وجود هره ورځ کولو

دا سپین ږیرے هر سحر به
لۀ خپل کوره راوتلو
چې ماښام به کور ته لاړو
چرته سېر نیم وړۀ بچو ته
په خیرن څادر کښې یوړو

خدائے بچي وو ډېر ورکړی
ژوند یې څۀ وۀ یو دوزخ وۀ
پکښې دا به سوزېدلو

په دلو دلو غنم به
د خان کور ته یې لېږلو
خو ددۀ په خوار قسمت کښې
یو چپه وچه ډوډۍ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ سحر وختي چې
کله دا راپاڅېدلو
شهزادګۍ د ژوندانۀ ترې
لرې لاړه هغه ځاې ته
چې ترې بيرته هغه ځاې نه
هيڅوک بيا نۀ دی راغلی

نو ملا صېب د جماعت نه
دا اعلان اوکړو ملګرو!
چې د برکلي خانانو
هغه خوار غريب نوکر يې
ماسپښين لمانځۀ نه وروستو
ددۀ خوار به جنازه وي
دا به خاورو ته سپارے شي

جنازه چې د سپين ګل کاکا
لۀ خپل کوره راوتله
خپلو لوڼو او ځامنو
ورته سقاط کښې خپلې اوښکې
تويې ولې او لېږلې

دا د هغه چا نوکر وۀ
چې په کور کښې هره شپه به
خرمستی دی چې کېدلې
خو د دۀ خوارو بچو ته
سپورې ستغې او ديګې وې

هغه کور د لوئ خان وۀ
هلته تل شراب کباب وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــه کـــــــور د يـــــــو غريـــــــب وۀ
دلتـــــــه لـــــــوړه، دلتـــــــه تنـــــــده

د غريـــــب ســــړی پـــــه کـــــور کښــــې
وچ ســــــوکړک تشــــــې شـــــوملې وې
ډېـــــــر ځـــــــامن او ډېـــــــرې لونـــــــه
دا يـــــــــې لويـــــــــه ســــــــرمايه وه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځوک دے؟

پـــــــــــــــه زړو لارو روان دے
عجیبـــــــه غونـــــــدې انســـــان دے

نــــــهٔ خبــــــر لـــــهٔ خپلـــــه ځانـــــه
نــــــهٔ خبــــــر لـــــهٔ دې جهـــــان دے

دا چـــــې چرتـــــه ګټـــــه ګـــــوری
نــــــو خــــــتلے تــــــر اســـــمان دے

کـــــهٔ یـــــې هلتـــــه کـــــار اونـــــهٔ شـــــو
بیـــــا پـــــه بـــــل خـــــوا دا روان دے

وروســـــتو مخکښـــــې هـــــیڅ نـــــهٔ ګـــــوری
نـــــهٔ پـــــه ســـــود او نـــــهٔ پـــــه زیـــــان دے

کـــــهٔ تـــــا غـــــوږه ګوتـــــه ورکـــــړه
نـــــو بیـــــا تـــــا ځنـــــې قربـــــان دے

څـــــهٔ چـــــې زړهٔ ورتـــــه اووائـــــی
هغـــــــه کـــــار پســـــــې روان دے

زړور دے خـــــو بیـــــا ولـــــې؟
د ورور مـــــرګ ورتـــــه اســـــان دے

پـــــه ترخـــــې دا نـــــهٔ پـــــوهیږی
خـــــوئ یـــــې دا رنـــــګ څـــــهٔ بـــــل شـــــان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو دې کـه پوهه کړې
نو بیا سخت لکه سندان دې

خو افسوس چې نهٔ پوهېږې
بس یو دا پکښې نقصان دې

ګنې عقل، فکر ډېر هم
خدائې ورکړې ښهٔ پرېمان دې

دا په خپله ځان ته سپر دې
ددهٔ بل شانې ګزران دې

ددهٔ چرت نه خرابېږي
څوک سپوږمۍ ته کهٔ روان دې

دا چې اورسي پنجاب ته
بیا یاد شوې دا په خان دې

کهٔ دا لاړ شي کراچۍ ته
خلق وائي چې پټان دې

دا په خپله هرځهٔ، هرڅهٔ
دا په ما باندې ډېر ګران دې

چې زما د قام زلمې دې
زما روح دې، زما ځان دې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادی

هغـه ازادی چـې مونږ پـه سرو وینـو ګټلـې ده
تـش د زنـده بـاد پـه نعـرو مـونږه تـل پـاللې ده

هغــه ازادی چــې مــا وې جــوړ د امــن کــور بــه کــړم
هغــه مــې لــهٔ ســره نــه لیــدلې، نــه مونــدلې ده

هغــه ازادی چــې مــونږ د ســر پــه بــدل غوښــتې ده
هغـــه اقتـــدار دپـــاره مـــونږ نیمـــه بـــائیللې ده

هغـــه ازادی چـــې خوشـــحالی اوســـوکالی راوړی
هغـه هـره ورځـې هـره شپـه مـونږه ژړلـې ده

هغـــه ازادی چـــې د اغیـــارو منـــت بـــاره ده
هغــه خــو نــن ځکــه دم ختلــې، ســاه رابنــکلې ده

هغــه ازادی چــې دشــپونکی د خلــې ســندره شــی
هغــه د خیبــر پــه دنګــو غــرو کښــې غلــې غلــې ده

هغــه ازادی چــې مــونږ تــه زیــرے د ســحر راوړی
هغــه تــورو شــپو کښــې د حــالاتو مــونږ لیــدلې ده

هغــه ازادی چــې مــونږ یــې غــواړو ولــې نــهٔ راځــی
هغــه بیــا لــهٔ ســره د ســرونو قربــانی غــواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـه ازادي چـې مـونږ يـو مـوتے، يـوه خلـهٔ کـړي تـول
هغـــه ښـــهٔ پـــه زوره ترانـــه د افغـــانی غـــواړی

هغــه ازادی چـــې تـــول وطـــن پـــرې مينـــه مينـــه شـــی
هغـــه د اعجـــاز غونـــدې ســـرتېره لېـــونی غـــواړی

۱۴ اګست ۱۹۹۷ دوبۍ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل

چـــــې مــــــې لار تيــــــارهٔ تيــــــارهٔ وی
پکښـــــــــې هــــــــم وی ګړنګونــــــــه

شــــــل زمـــــــونږ وی پښــــــې لاســــــونه
او پـــــــه ســــــــترګو هــــــم ړانــــــــدهٔ وو

دا ســــــې حــــــال کښــــــې بـــــه ملګــــــرو!
مـــــــونږه اورســـــــو منـــــــزل تـــــــه

کــــــهٔ زمـــــــونږه دغـــــــه حــــــال وی
دا خـــــــو دوه پنځـــــــوس کالونـــــــه

داســــــې زرکالـــــــه کـــــهٔ تېـــــر شـــــی
مــــــونږ بــــــه وايـــــو چـــــې روان يــــو

خپـــــل منــــــزل تـــــه بــــه رســــــيږو
ولـــــــې دا بــــــه زمـــــــونږ خيـــــال وی

حقيقــــــت کښـــــــې بـــــــه ملګـــــــرو!
دا بـــــــه تـــــــش د خــــــوب ليـــــدهٔ وی

هغـــــه ملــــــک چـــــې مــــــونږ ګــــــتلے
پـــــــه يـــــــو نــــــــوم د ديــــــن اســـــــلام وهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پرې داسې کانې اوکړې
جماعتونه مو مورچې شوې

او کورونه مقبرې شوې
مونږ يو بل ته نېغې توپې

تل د کفر دی نيولې
نه پاخه مسلمانان شو

نه خو پوخ زما ايمان شو
داسې حال کښې به ملګرو!

څنګه يو موټے او يو ځان شو
تش د خلې په ډزو ډوزو

که پاخه مسلمانان شو
چې هر کس پکښې ليډر دے

د هر چا خپله پارټی وي
هر يو ځان له پکښې سپر دے

دا به څومره ځانی وی
دا سې حال کښې به ملګرو!
مونږه اورسو منزل ته

.....✵✵✵.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا استاذُنا عبدالمنان عبيد دويم ماذون صيب
د لاچۍ

یادگیرنه:-

د سيني خټکو روحاني، علمی شخصيت **مولانا استاذُنا عبدالمنان عبيد** د کال ۱۹۷۷ د جون د مياشتې په ديارلسمې نېټې د نرى بس په حادثه کښې په حق اورسېدۀ. په صابر اباد ضلع کرک کښې د خپل استاد د جنازې نه په واپسۍ کښې ورته دغه حادثه پېښه شوه.

د خټکو د سر سيورے، د خټکو د زړۀ سر وۀ
دحالاتو په تيارو کښې رونېدلے سپين سحر وۀ
تربنه جمع چارچاپېره به هر وخت وۀ ترږى زړونه
ناقلاره زړو دپاره د سکون حوض کوثر وۀ

خټک هسې هم بېرخوار وو، اوس لا نور هم خوار وزار شو
دهستۍ لورې غونډۍ نه حقيقت کښې راګوزار شو
چې سالار راځنې لاړو، د مرګى په خوب ودۀ شو
پښه نيولی کاروانونه سمه لاره کښې ايسار شو
د رسمونو، رواجونو بتخانې يې نړولې
په مړو زړونو کښې يې شمعې د توحيد به بلولې
کۀ هرڅو په چاپېرچل کښې هره خوا تيارۀ تيارۀ وه
دا تيرې د ګمراهئيو په ايمان يې رونولې

دانسان د احساس سترګې ړندې شوې وې ملګرو!
ورور د ورور په مرى ناست وۀ، دبل غوښې يې خوړلې
انسانانو کښې د مينې ورورولۍ جذبات ساړۀ وو
مړې سکروټې وې، ايرې وې چې بس دوئ به پوکولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خټــک اوس لاســونه مــږی، ســر تتــدی وهــی پــه زوره
خدایــه! نــهٔ دے دزغملــو، دغــه غــم ځــهٔ داســې غــم دے
خلــق ډېــردی پیداشــوی خــو بیــا هېــر شــی پــس لــهٔ مرګــه
خــو پــه مــرګ د مولــوی صــیب نــن پــه هــر ســړی مــاتم دے

دے چــا نــهٔ وهٔ پیژنــدلے دوئ هــر ځــوک وو پیژنــدلی
خــو پــه مــرګ یــې بیــا هــر چــا وو ښــهٔ پــه زوره زور ژړلــی
د فســاد تــورو تیــارو کښــې د توحیــد بلــه ډیــوه وه
د اعجــاز غونــدې بــې لارو تــه یــې ســمه لار ښــودلی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور او خوب

لکــه د ژونــد تــودو ســړو نــه یــو ســتومانه زړګــے
دچــا خیــالونو کښــې ځــان ورک کــړی ســتومانی اوباســی
یــایو مئــین زړۀ چــې مایوســه شــی، دچــاراتلو نــه
نــور وس یــې نــۀ وی خــودخلې نــه اســوېلی اوباســی

یــایو خــولې خــولې مــزدور چــې پــه خپــل کــټ او پــوزی
خپــل مــات وجــود ودۀ کــوی، بــې ارامــی اوباســی
یــا یــو د هــاړ تنــدې وهلــے چــې پــه جــام پرېــوزی
پــه غټــه غــټ اوښــی اوبــۀ، تــاؤ لــۀ زړګــی اوباســی
داســې زۀ هــم چــې کلــه کلــه نــاقرار شــمه ډېــر
راځی کۀ نۀ راځی څۀ خوب خو ځان په زور ودۀ
کـــــــــــــــــــــــــــــــــړم
کلــه پــه مخــه مــې چــې خپــل ســوی فکرونــه واخلــی
ځــان لــه یوښــکلی شــان رنګینــه دنیــاجوړه زۀ کــړم

چــې تصــور دې کلــه کلــه را پــه زړۀ شــی ګلــې!
وایــم چــې والــوتے او تاتــه پــه هــوا دراغلــے
روغ لېونے شم، نۀ په ځان نۀ په جهان ووم ګلې!
هــر څــه چــې کېــږی خــو یــو ځلــې خامخــا دراغلــے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکــه شــاعر بانــدې الهــام چــې د شــعرونو اوشــی
قلـــم راواخلـــی او کاغـــذ بانـــدې غـــزل اولیکـــی
پـــه تصـــور کښـــې پـــه وطـــن د ښـــاپېرو اوبلوســـی
هلتـــه د حســـن ښـــاپېرۍ ســـره چېـــړل اولیکـــی

او کلـه خیـال کښـې چرتـه لاړ شـی دجانـان غېږې تـه
هـر یـو انـدام تـه یـې حېـران شـانته لیـدل اولیکـی
دا مصـور چـې یـو رنګـین غونـدې شـاهکارجوړوی
ورسـره سـم د خپـل مئـین زړهٔ درزېـدل اولیکـی

دغـه شـاعرچې پـه لفظونـو کښـې تصـویر جـوړوی
ځان ته یو ښکلے شان رنګینه ښاپېرۍ جوړه کړی
دغه شاعر چې د خپل خیـال پـه رنګینو کښې ورک شـــــــــــــــــــــــــــــــــــی
پـه تصـور کښـې څـومره ښـکلې دنیـاګۍ جوړه کړی

وایـم تـر څـو بـه مـې پـه زړهٔ بانـدې ورېـږې ګلـې!
آخـــر شـــاعر یـــم قلـــم پورتـــه کـــړم غـــزل اولـــیکم
پـه تصـور کښـې دې سـرې شـونډې، سـپین رخسـار راولـــــــــــــــــــــــــــــــــم
زړهٔ غلـــوم، ورتـــه شـــعرونه د چـــل ول اولـــیکم

ځکـــه زهٔ چـــې ارســـطو د مملکـــت نـــه ګلـــې!
د تصـــور پـــه دې ګنـــاه ویســـتلے شـــوے یمـــه
اوس هـــم هغـــه یـــم، د خیـــالونو د دنیـــا اپلاطـــون
پـردو خـو پرېـږده، خپلـو هـم ډېـر ډېـر رټلـے یمـه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچې کلي ته د يو وزير په راتلو

چرتـــه خبـــره چـــې د خپټـــې مړولـــو اوشـــی
د ســترګو رپ کښــې ورتــه هلتــه خپټــه ور اورســی
يـــا آوازه د يـــو وزيـــر نـــيم د راتللـــو اوشـــی
ورتــه ســتر خپټــی وړی تــړی دومــره زر اورســی

چرتــه وزيرچــې لارخطــاکړی زمونږخوالــه راشــی
نوورتــه مخکښــې خودعرضــه څومشــران اودروی
شـغ شـی وزيرچـې ورنـه تېـر شـی، خـړې خلـې پـاتې شـی
دوئ وازه خلــهٔ لکــه ســرکوزی ګيــدړان اودروی

چرتــه وزيــر تــه کــهٔ يــو کلــی کښــې ټيکالــه اوشــی
ورتــه ســترخپټی او پلــن ســری څــو مشــران راشــی
امســا پــه لاس، نېغــه شــمله دکلــی خــان او ملــک
د مـــودو اوړی ورتـــه داســـې غريبـــان راشـــی

يـــا کلـــه وخـــت چـــې د ووټونـــو آخســـتلو راشـــی
مـــونږ غريبـــانو تـــه هـــر خوانـــه ليـــډران رادرومـــی
مطلـب يـې خپـل وی، دروازې ولـې زمـونږ مـاتوی
غــرض راخســتی مونږتــه داســې ډيرکســان رادرومــی

داسـې مشـران بـه وائـی، مـونږ تـه وايـه ګټـه اوکړی
چـاچې مـدام دخپـل اولـس پـه سـر روپـۍ اخسـتې
دا هـــم هغـــه دی، د انګرېـــز خوشـــامدګرو څـــامن
چـــاچې انعـــام کښـــې د انګريزنـــه نـــوابۍ اخســـتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د مشـــــرانو نـــــه محرومـــــه ليونـــــو ختکـــــو!
راځـــئ چـــې مشـــر ځـــان لـــه اوګـــورو، لښـــکرجوړکړو
دوخـــــت ځـــانګوکښـــــې ودهٔ شـــــوو اے پرتـــــو ختکـــــو!
پـــاځئ راوبيښ شـــئ چـــې د شـــپې ځنـــې ســـحر جـــوړ کـــړو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قربانۍ غوايهٔ

يو ساتلې شان غوايهٔ وهٔ
داسې بل کلی کښې نهٔ وهٔ

هر چا غوږ نه وهٔ نيولے
ښکر چې يې نهٔ وهٔ ځکه ښه وهٔ

سوداګرو کله يو خوا
کله بل خوا ګرزولو

نهٔ يې پرش وهٔ چا ليدلے
نهٔ يې څوک راپرزولو

قصابانو ددې کلی
قربانۍ ته وو ساتلې

ددې ګډو بزو وطن کښې
بې قيمته وهٔ ختلې

د آختر نه مخکښې دغو
ظالمانو نن قربان کړو

ددې ګډو بزو وطن کښې
ژوند يې هر ښاروی ته ګران کړو

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر مو مبارک شه

فلسطين کښې چې سرې وينې دی بهېږی
سرۀ اورونه په عراق باندې ورېږی

افغانان سره په خپله کښې ستېږی
په کشمير کښې لړ په ډېرو راسورېږی

چيچنيا او په بوسنيا کښې چې څۀ کېږی
مسلمان دے په هر ځائے کښې چې قتلېږی

داسې حال کښې چې راغلے دا آختر دے
خلۀ زما مبارکۍ ته نۀ جوړېږی

خو مجبور يو چې زمونږه خوشحالی ده
ځکه يو بل سره خاندو، خوشحالېږو

خو بيا هم دومره بې خونده خلق نۀ يو
چې د ورور په قتلېدو به نۀ دردېږو

ځکه وايو چې آختر مو مبارک شه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو تاثر

لکه يو تږے مسافر چې د اوبو په طمع
دچا په در لکه سوالي سترے ستومان اودرى
تش دجامونو په کړنګا يې خله اوبهٔ شى
دا د يو ګوټ په طمع هسې حق حېران اودرى

داسې هم ماته يې کول د سترګو تش ستونه
کله پيرزو يې وو په ما د مينې دا خوندونه

يا يو يتيم چې وږے تږے د چا کور له راشى
ورنه ډوډۍ غواړى د خېټې لېونۍ په خاطر
دکور خاوند يې په ديکو ديکو لهٔ کوره شړى
دےاورته پښوکښې بس لوغړيږى دډوډۍ په خاطر

داسې ماهم ورنه دمينې خېر غوښتو ملګرو!
زړهٔ مې بې وسه ورته پښوکښې لوغړېدوملګرو

نهٔ يې په ما د خپلې مينې پيرزوئينه اوکړه
د مينې تږے هر ارمان مې په ارمان پاتې شو
نهٔ مې تږې سترګې مړيدې اؤ نهٔ مې زړهٔ صبرېدهٔ
بس په ليدو ليدو کښې زړهٔ مې حق حېران پاتې شو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګيالے خوشحال

د اورنـــګ د عظمتونـــو غـــرور مـــات شـــو
چــې راپورتــه يــو پښــتون لــۀ اکــوړی شــو
د افغـــان پـــه ننـــګ يـــې اوترلـــه تـــوره
پــه اورنــګ بانــدې يــو تنــدر د اســمانــی شــو

يـــــوه چغـــــه د غيـــــرت او حُريـــــت وه
پښــتونخوا يــې هــر اورنــګ وتــه تنــور کــړه
غــر او ســمه کښــې خــوره شــوه دغــه چغــه
کــۀ مغــل هــر څــو بنــدی پــه رتنبــور کــړه

د خيبــر لــۀ ســره داســې غــږ يــې اوکــړو
يــۀ پښــتونه! کــۀ ويښ نــۀ شــوې نــو ورکيــږې
کــۀ پيــدا دې پــه خپــل ځــان کښــې اتفــاق کــړو
هــيڅ مغــل بــه دې زيــر نــه کــړی کــۀ پــوهيږې

پــه يــو لاس کښــې يــې قلــم پــه بــل کښــې تــوره
پښـــتونخوا ئـــې چـــې غيـــرت تـــه لمســـوله
ســـپين ســـحر د ازادئ تـــــه وۀ لپوالـــــه
خپلـــواکی د خپلـــې خـــاورې يـــې غوښـــتله

دا يـــې اووې يـــا بـــه زۀ يـــا بـــه مغـــل وی
د افغـــان پـــه ننـــګ مـــې تـــوره وترلـــه
ننګيـــالے د زمـــانې خوشـــحال خټـــک يـــم
د مغـــل د عظمـــت مـــور بـــه کړمـــه بـــوره

خـــو بـــې ننګـــو پښـــتنو کښـــې هـــيڅ چـــرت نـــۀ وۀ
د وختونـــو پـــه زانګـــو کښـــې تـــول اوده وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړۀ چـاودلے د مرګـــی پــه خــوب وده شــو
پښــــتنو کښــــې هغــــه ســــرۀ بڅـــری نـــۀ وو

پښـــتونخوا ئـــې چـــې پـــه تـــوره نازېدلـــه
هغـــه تـــوره د پښـــتون ده زنــــګ وهلـــې
دخوشـــحال د عظمـــت نـــاوې هـــم خفـــه ده
پښـــتنو چـــې د وختونـــو بنـــګ دي څښـــلی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

کـــهٔ د قـــام او د ملـــت لـــهٔ پـــاره غـــواړې
هـــر ارمـــان دې دځـــامنو خـــدائے پـــوره کـــه
دښـــمنی دپـــاره تـــهٔ کـــهٔ د ورور غـــواړې
اعجـــاز وائـــی چـــې همـــېش د لـــور دعـــا کـــه

زمـــا ســـتا چـــې چرتـــه لـــور اوشـــی، خفـــه يـــو
خـدائے کـه ځـوے راکـړی، جـامو کښـې نـهٔ ځـائيږو
مـــونږ آختـــه آخـــر پـــه څـــه پـــه واويـــلا يـــو
مـــونږ د خـــدائے پـــه دو کـــارونو نـــه پـــوهيږو

ولـــې نـــهٔ ګـــورې چـــې دا هـــم ســـتا ځيګـــر وی
پـــه دې څـــهٔ چـــې دا وادهٔ شـــی او د بـــل شـــی
چـــې رنځـــور شـــې ناســـته ســـتا د کـــټ پـــه ســـر وی
ســـتا نيـــازبين ځـــوے د وادهٔ نـــه پـــس بـــدل شـــی

دا دې هېـــر شـــو، چـــې پيـــدا تـــهٔ لا د چـــا يـــې
دا کـــهٔ نـــهٔ وے تـــهٔ بـــه څنګـــه زيږېـــدلې
تـــهٔ راغلـــے پـــه دې لار پـــه دې دنيـــا يـــې
پـــه دې راز تـــهٔ ولـــې بيـــا نـــهٔ پوهېـــدلې

دغـــه ســـتا لـــور کـــه د بـــل د کـــور ښـــکلا شـــی
نـــو هـــم ســـتا غونـــدې زلمـــی بـــه راپيـــدا شـــی
تـــهٔ د لـــور پـــه زيږېـــدلو خفـــه مـــهٔ شـــې
هغـــه کېـــږی چـــې څـــهٔ خوښـــه د الله شـــی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل څۀ ته وائی؟

زۀ دا منم چې غزل څۀ وی؟ غزل څه ته وائی
کۀ دا د سرو شونډو خندا ته د ښکلا ته وائی
نو زۀ غزل د چا ښکلا پورې محدود نۀ ساتم
زما غزل د خوشحالۍ ښکلی صبا ته وائی

غزل یو صنف نازک سره خبرې نه دی
غزل د وخت د تقاضو آئینه دار جوړ شوے
غرل د لوړ تخیلاتو وسعتونه لری
غزل دهردورد تاریخ ښکلے شاهکار جوړ شوے

غزل د نرمو تورو زلفو سره لوبې نۀ دی
غزل انسان ته سمه لاره د ژوندون ښودل دی
غزل یو مینه او د مینې خرمستی هم نۀ دی
غزل د مینې ورووړلۍ او د تړون ښودل دی

وایم غزل د خوشحالۍ د سباوون زېرے دے
وایم غزل د ظلم شپې د زړۀ چاودون زېرے دے
وایم غزل په ظالمانو د عذاب چغه شی
وایم غزل مظلوم انسان ته د ژوندون چغه شی

لاچی ۱۹۷۴

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهناز

(د ګهمکول شریف (کوهاټ) په غرونو کښې یوه معصومه جینۍ چې یو ظالم د مینې په جرم قتل کړه، د هغې جرم دا وۀ چې هغه په دغه ظالم مینه شوې وه. دا د کال ۱۹۷۶ واقعه ده)

مینــه کــول خــو زۀ مــنم ملګــرو! بــد خــو نــۀ دی
خــو دا ورې ســترګې زمانــه پــه مینــه څــۀ پــوهیږی
دلتــه خــو مینــه حقیقــت کښــې د هــوس نامــه ده
دلتـــه د مینـــې پـــه ګنـــاه هـــره شـــهناز قتلیـــږی

آ میمـــونۍ خـــو لا غـــوټۍوه، غوړیـــدلې نـــۀ وه
د زمــــانې د شــــیرعالم د لاســــــه اوریځیــــــده
لا پــرې بادونــه د ســپرلی هــم لګیــدلی نــۀ وو
د زمــانې ســپیرۀ خــزان لمبــو کښــې اوســوزیده
آدفطــرت دښــکلی حســن زړۀ راښــکونکے شــاهکار
چــې یــې ښائیســت تــه پسـخیدل بــه دبهــار ګلونــه
داســې شــاهکارچې رنګیــدۀ اؤ ماتیــدۀ ملګــرو!
ولــې مــات نــۀ شــول د اسـلم غونـدې ظـالم لاسـونه

د پیغلتــوب پــه بــام ختلــې آ نیازبینــه جینــۍ
خــومره ناترســه پــه چــړو د یــو یزیــد قتــل شــوه
د خپلــې مینــې تقــدس بانــدې مئینــه جینــۍ
دخپلــې مینــې پــه نــاموس لکــه شــهید قتــل شــوه

دلتــه خــو مینــه یــو ګنــاه ده نــور هــر څــۀ روان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه شــهناز پــه دې ګنــاه بانــدې قتلېــږی مــدام
چــې دا دسـتور او دا سـماج او دا نظـام وی تـر څـو
مینــه بــه داســې بــدنامېږی، رســوا کېــږی ترڅــو

راځــئ پـه مـرګ یـې چـې ملګرو پـه جارجـار وژاړو
څـــومره ناترســـه نـــن د مینـــې میمـــونی قتلېـــږی
راځــئ سـماج تـه پـه دې ظلـم احتجـاج چـې اوکـړو
ګنـــې ظلمونـــه بـــه مـــدام داســـې پـــه مـــونږه کېـــږي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

ستا شباب زما جنون وے
ته لیلا او زۀ مجنون وے

ته زما وے او زۀ ستا وے
نۀ خفګان نۀ زړۀ بدون وے

ته د مینې شېرینۍ وے
زۀ فرهاد غونډې پښتون وے

ما په لپو لپو خښولے
لۀ هر غمه په امان وے

خبر ده نور کۀ هیڅ هم نۀ وے
خو یو زه او تۀ جانان وے

تا د مینې ساز چېړلے
زما سر ستا په زنګون وے

چرته لرې په صحرا کښې
دواړو یو ځائے کښې ژوندون وے

چرته لرې یو جهان وے
بس د مئیو بښۀ دوران وے

سر مې ستا په زنګون پروت وے
پوره دا زما ارمان وے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشق

عشــق د حــالاتو د تلخــۍ نــه زیږېــدلې څرېکــه
عشـق دپـۍ مخـو بـې رخـې نـه بوږنېـدلې څرېکـه
عشـق د زخمونـو د سـرخۍ نـه رالوېـدلې څرېکـه
عشـق دسـرې وینـې دګرمـۍ نـه څڅېـدلې څرېکـه
عشـق داولـس پـه غـم لړلـې د ژونـدون قصـه ده
نــــۀ دا یـــوازې د لــــیلا او د مجنـــون قصــــه ده

عشـــق د کلهـــم انســـانیت د وروړولـــۍ فلســـفه
عشـــق دانســـان د محبـــت او ســـوکالۍ فلســـفه
عشـــق د زردار او د نـــادار د یـــوالۍ فلســـفه
عشــق دخوشــحال دننــګ وپــت، پښــتونولۍ فلســفه
عشـق دخوشـحال دتـورې شـرنګ او د غیـرت قصـه ده
نــــۀ د لــــیلا او د مجنــــون د محبــــت قصــــه ده

عشـق مړېـدل، ژونـدی کېـدل دی د صـبا پـه تکـل
عشـق غوړېـدل او رېژېـدل دی د خنـدا پـه تکـل
عشـق غورزېدل اؤ پاڅېـدل دی د بیـا بیـا پـه تکـل
عشـــق ســـوزېدل او بلېـــدل دی د رڼــا پـــه تکـــل
عشــق دحــالاتو د تیــرو د زړۀ چــاودون قصــه ده
نـــه ده یـــوازې د لـــیلا او د مجنـــون قصـــه ده

عشـق د خپـل ځـان پـه معرفـت دی د الله پېژنـدل
عشــق پــه مجــاز کښــې همېشــه د حقیقــت لټــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشــق پــه صــحرا کښــې د لــيلا د ښــکلاګانو ليــدل
عشـق پـه خپـل ژونـد کښـې پـه ژونـدون پسـې مـدام ګرځېـدل

عشــــق د حــــالاتو د تيــــرو د ســــباوون قصــــه ده
عشــق دظــالم دظلــم شــپې دزړهٔ چــاودون قصــه ده
نــــهٔ دا يــــوازې د لــــيلا او د مجنــــون قصــــه ده
عشــق داولــس پــه غــم لړلــې د ژونــدون قصــه ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاچۍ چې زما
پلارګنے کلے دے

خزانــــه د تـــاريخونو، دازمـــونږ کلــــے لاچـــۍ ده
آئينـــه ده د وختونـــو، دازمـــونږ کلــــے لاچـــۍ ده

دبابرنـــه ترخوشـــحاله، پـــه دې لاردی ډېرراغلـــی
دغـــې زمکـــې دوختونـــو ډېـــر جنګونـــه دی ليـــدلی
ټکانـــه يـــې د فوځونـــو، دا زمـــونږ کلــــے لاچـــۍ ده

افرېـدی، ختـک، غلجـی اوتورخېـل پکښـې ابـاد دی
اکوړخېل، موچيان او داسې بده خېل پکښې اباد دی
خېلخانـــه دۀ د قومونـــو، دا زمـــونږ کلــــے لاچـــۍ ده

د ولـــۍ نـــه درابـــو کـــاڅو پـــورې دغـــه واړه کلـــی
د ســـينی خټکـــو نـــوم بانـــدې يـــادېږی دا ښـــاغلی
آســـتانه يـــې ده خېلونـــو، دا زمـــونږ کلــــے لاچـــۍ ده
دغـــې زمکـــې ډېرنومـــوړی بـــاتوران دی زېږولـــی
دمړانـــې پـــه دنيـــا کښـــې ټـــول جهـــان دی پېژنـــدلی
مېخانـــه د عظمتونـــو، دا زمـــونږ کلــــے لاچـــۍ ده

دخوشحال نه پس ته که هر څو کۀ دلې حالات بدل
شـــو
دغه خلق نه چا خپل کړۀ، نۀ په خپله دچا خپل شو
نشـــانه ده د ظلمونـــو، دا زمـــونږ کلــــے لاچـــۍ ده

پـــه دې مځکـــې پيداشـــوی لـــوئې لـــوئې عالمـــان دی
هـــم پيداپکښـــې بـــې شـــمېره شـــاعران اواديبـــان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

چــار چــاپېره تــرې پراتــۀ دی مزارونــه د بزرګــانو
چــې يــې زړونــه رونـول بــه پــه توحيـد د انســانانو
درس خانــه ده دعلمونــو، دازمــونږ کلــے لاچــی ده

د ماللی خلې په خوا کښې دغه خړ پړ زمونږ کلے
ګران دے دومره په ما ګران دے لکه وی دليلا کلے
درخانـــه ده د لعلونـــو دا زمـــونږ کلـــے لاچـــی ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنيا

چـــــې نـــــهٔ ســــتا ده نـــــهٔ زمـــــا ده
دا دنيـــــــا وايـــــــــه د چـــــــا ده

کـــهٔ يـــې غـــوارې چـــې دا ســـتا شـــی
نـــــهٔ خپلېـــــږی، بـــــې وفـــــا ده

چــــې نــــن شــــته او صــــبا نشــــته
د شــــــــکې هســــــــې ځــــــــلا ده

د يـــــو څـــــو ورځـــــو لـــــهٔ پـــــاره
يـــــــــو رنګينـــــــــه مشـــــــــغولا ده

چـــــې ســـــتا دوې ســـــترګې غړېـــــږی
هـــــــم ښائيســـــــته ده هـــــــم زېبـــــــا ده
تـــــا بـــــه ځـــــان پســـــې راکـــــاږی
چـــــې تـــــر څـــــو ئـــــې ســـــتا ســـــودا ده

بلاګـــــــاني تـــــــرې جـــــــوړېږی
دا بـــــــلا داســـــــې بـــــــلا ده

وايــــــه چــــــا ده خپلــــــه کــــــړې
وايــــــه چــــــا ســــــره پخــــــلا ده

نـــــو بيـــــا ځلـــــه پســـــې درومـــــې
چـــــې نـــــن شـــــته صـــــبا فنـــــا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

آ، پـــــه زړونـــــو بادشــــاهی کـــــړی
د انســـــــان عظمـــــــت هـــــــم دا ده

خیـــــر ښـــــیګړه د ي، د بـــــل هـــــم
د دنیـــــــــــــــا دا مـــــــــــــدعا ده

د رحمـــــــــن دغـــــــــه وینـــــــــا ده
دروغ نـــــــــــهٔ دی دا رښـــــــــتیا ده

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوک وه؟

هغه څوک وه؟ چې د غرونو شهزادګۍ به یادېدله
چې به کوز به سمې له راغله، تږې حیا به شرمېدله

هغه څوک وه؟ ټوله شپه ئې چې میچن به غرولـه
د ملا بانګ سره سمه چې سحر به پاڅېدله

په سترغولی کښې به دا لکه د زرکې ګرزېدله
دغه حوره د جنت مې په دې مځکه اولیدله

چې سپوږمۍ یې هم بنائیست نه شرمېدله
دغه څوک وه؟ هسکه غاړه چې په ځمکه ګرځېدله

چې حیا یې هم حیا ته له ډېر سوخته پسخېدله
دا چې پټ مخ وه روانه، څومره ښکلې ښکارېدله

خبر نه ووم چې دا راغله او په کومې لورې راغله
د هوسۍ غوندې په دَو، دَو له هیبته زغلېدله

خو په سوو لوو زړونو لکه تندر غورزېدله
زۀ حېران ورته ولاړ وم، داچې مخ په وړاندې تلله

داخو هغه پښتنه وه، ما به خوب کښې چې لیدله
چې راویښ شوم، بیا مې داسې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمهوریت

ګرېوانونــــو د یـــو بـــل تـــــه مــــو لاســــونه اچــــولي
د جمهـــور پـــه نامـــه ګـــوره، پـــه کرســـۍ یـــو جنګېـــدلي
زه د تـــا ځـــټ ماتومـــه، تـــا مـــې پښـــې دی رانیـــولې
زۀ لوړورسـره پـه جنـګ یـم، مـونږ یــو بـل دی پرزولـی
ټــول پــه خپلــه کښــې آختــه یــو، دی یــو بــل مــو ړزولــی
پــه دنیاکښــې چرتــه وی بــه، داســې نورڅــوک شــرمېدلی
دا هغــه جمهوریـــت دے زه او تـــۀ یـــې دعویـــدار یـــو
دا ددغـــې برکـــت دے، د یـــو بـــل ځنـــې ویـــزار یـــو

راته وایـی سپرلـے راغـے، ټول وطن بـه شـی ګلونـه
دا خـــزان د غریبـــۍ بـــه، اوکـــړی دلتـــه نـــه کوچونـــه
ورکوو به هر غریب تـه، هـر مزدور تـه خپل حقونـه
ټولـــو خـــوارو د وطـــن تـــه، ورکـــوو بـــه پلاوونـــه
غریبـــانو د وطـــن تـــه ، خوشـــحالی بـــه ورکـــوو
مونږ دخیـال پـه غونـډۍ ناسـت یـو، کـوو دارنګـې سـوچونه
لټـــوو پـــه خپلـــې خـــاورې جنتونـــه، جنتونـــه

زمونږ داســې خـوار قسـمت دے، چـې یـې لا پـه انتظـار یـو
دلتـه دغـه سیاسـت دے، چـې یـو خـوره نـو لا بـه خـوار یـو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه وختونه لاړل

اوس هغه وختونه لاړل
تا به ماته، ما به تاته
دغه زمکه آسمان يو کړل
زۀ په تا به نازېدمه
تۀ په ما به غولېدلې
چې به تا د کوټې سر نه
ماته څومره اشارې کړې
ما به وې چې درنه ځار شم
تا به وې چې ما دروا‌خله
لرې بل وطن ته بوځه
خو ما داکولے نۀ شو
ما به وې چې شهزادګۍ يې
خو زۀ تش د وچې خان ووم
ګنې ما به چرته لرې
دنګو لوړو غرونو مينځ کښې
د خوږو اوبو په غاړه
يووړوکے شان کورګے به
کاڼو خاورو نه جوړ کړے
خو ما داسې کوے نۀ شو
اوس هغه وختونه لاړل
ځکه ژوند اوس هغه نۀ دے
دا دنيا دومره وړه شوه
اوس نړۍ واړه يو کور دے
چې تۀ څۀ وخت کله غواړې
د هوا په څپو هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ او تۀ دواړه خبرې
ښۀ په مينه هم کوے شو
کۀ مونږ يو بل ليدل غواړو
په اسانه هم ليدے شو
خو اوس مينه هغه نۀ ده
چې د زړۀ په زور کېدله
اوس چې څۀ هم کول غواړې
داپه مال او په زور کېږی
چرې دا دواړه کۀ نۀ وی
نوم د مينې چې وانخلې
هغه تش د قصو وخت وۀ
ما او تا چې اورېدلې
نۀ ليلا او نۀ مجنون شته
دغه ټول عبث قصې شوې
کۀ په مټو کښې دې زور وی
هر سړے به د ستا ورور وی
اوس هر څۀ بدل بدل دی
نۀ ګودر او نه منګی شته
د ليلا مجنون خبرې
د خيالی دنيا قصې شوې
اوس هغه وختونه لاړل
اوس نړۍ واړه يو کور دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلفت حسين شهيد

پـــه لاره دحســـين بانـــدی چـــې تلـــې دې ګلفـــت
نـــو ځکـــه خوجنـــت تـــه رســـېدلې دې ګلفـــت

دنـورو سـر ساتنه يـې د ژونـديولوئے مـرام وۀ
شرخوښوســـــره ځکـــــه جنګېـــــدلې دې ګلفـــــت

دقـام او د ملـت دپـاره هرڅـۀ يـې قربـان کـړل
نـــو مـــرګ د شـــهادت تـــه خندېـــدلې دې ګلفـــت

ژونـــدون يـــی آخرڅـــۀ وۀ، جيوقربـــان او زاربـــدل وو
مطلـــب د ژوندانـــۀ مـــونږ تـــه ښـــودلې دې ګلفـــت

مـنم چـې دا رښـتيا دی ،سـل دی اومـره يـو دی مـۀ مـره
اعجازخټـــک هـــم دارنګـــې ســـتائيلې دې ګلفـــت

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې څښــوې شــراب د مینــې پــه نظــر د مســتو ســترګو
پــه دا خــوئ مــې ځکــه خــوښ دے دا دلبردمســتو ســترګو

زمــا ســترګې پــرې خــوږېږي، زمــا زړهٔ چــې پــرې ډاډه وي
خــدائے آبــاد دې لــري داســې دا ګــودر د مســتو ســترګو

سترګوسترګوکښــې ســت اوکــړی، رانــه اوتښــتی مــخ پــټ کــړي
کــوي مینــه پټــه پــه هنــر د مســتو ســترګو

څــوک یــې نــهٔ وینــی رادرومــی، څــوک پــرې ډېونــهٔ پوهېږي
چــې وربېږي کلــه غشــي، لــه ســنګر د مســتو ســترګو

نــذرانې ورتــه شــاهانو، چــې د خپلــو زړونــو راوړې
مــا لیــدلې پــه دې ســترګو کروفــر د مســتو ســترګو

هیڅ یقین مې خدائے زده نهٔ شي، چې به بچ ترې زما زړهٔ شي
راپســـې چــې لګیــا داســـې، وي لښـــکر د مســـتو ســـترګو

هرنظــر یــې سخن ســاز دے خدائے ورکــړے دا اعجــاز دے
دا همــه غــزل شــی، پــه اثــر د مســتو ســترګو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

(دا غزل دبنون تنقیدي ادبي ټولنې په انعامي مشاعرې کښې د دویم انعام حق دار ګرځولے شوے وۀ . د طاهرکلاچوی غزل ته وړومبے انعام ورکړلے شوے وۀ)

ستا د مینې لېونې چې وو، په دار شو
په مئینو کښې دې اوس خو ایله شمار شو

دا حرم کۀ بتکده وه، نۀ پوهېږم
لېونے زړۀ مې په پښو کښې ورګزار شو

په زاریو به دې هیڅکله خپل نۀ کړم
زما عشق هم د پښتون غوندې خودار شو

غمژن زړۀ ته مې د سوز سندرې وایه
ایله سپک خو مې په دې د زړګی بار شو

ستا د مستو خمارو سترګو اثر وۀ
مېخانه کښې د جامونو ګړنګهار شو

دا **اعجاز** چې وۀ مدام خلقو رټلے
په دې څۀ کۀ جوړ په مرګ یې ویر نانار شو

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

حسن، مینه چې رایوځائے شی جانان شی
د چا سترګې، د چازړۀ شی، دچا ځان شی

کۀ زما جانان دې اولیدو په سترګو
تانه هیر به دجنت حورې غلمان شی

چې په مال، دولت ئې خوک اخستے نۀ شی
کاشکې هر انسان کۀ دغسې انسان شی

خلق وائي چې یې زړۀ راځنې یوړو
خو تازه پرې د اعجاز خټک ایمان شی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راشـــئ چـــې زۀ درکـــړم لېـــونی مينـــه
بـــل خـــوا بښـــکليو! څلـــه لټـــوئ مينـــه

مـــا درتـــه شـــوملې او پيـــاځې راوړلـــې
غـــواړې کـــۀ لـــۀ مانـــه پرونـــی مينـــه

خلقـــو! لټولـــه ســـرو او ســـپينو کښـــې
هغـــه وه غريـــب کښـــې پخـــوانی مينـــه

مينـــه د غـــرض پـــه سياســـت شـــوله
جـــوړه شـــوه اوس دا پاکســـتانی مينـــه

چغښـــې چـــې د دوو غرونـــو ميـــنځ کښـــې شـــوه
څـــومره ده مظلومـــه افغـــانی مينـــه

دوه مئـــين جـــدا چـــې لـــۀ يـــو بلـــه کـــړی
دا بـــه وي رښـــتيا امريکنـــی مينـــه

مـــا اعجـــاز تـــه ژونـــد ځکـــه رنګـــين ښـــکاری
مـــا ســـره چـــې وی د شـــېرينی مينـــه

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـونږه پـه سـرهٔ اورکښـې ژونـدون لـهٔ ډېرناکامـه کـوو
طمـع د ننـګ چـې لـهٔ بـې حسـه ودهٔ قامـه کـوو

هـر څـو کـهٔ نـورو بانـدې بـدې لګـی رښـتیا خبـرې
د ژونـد خبـره بـه همـېش د ژونـد لـهٔ بامـه کـوو

دخپـل ښائیسـت پـه بـام ختلـې دومـره مـهٔ نـازېږه
مـونږه عـزت سـتا د ښائیسـت لـهٔ احترامـه کـوو

تـر څـو چـې مینـه پېغلتـوب تـه رسـېدلې نـهٔ وی
ددې دفـاع بـه تـر هغـې لـه هـر الزامـه کـوو

چرتـه چـې بـد پـه خلقـو تـش د مینـې تکـی لګـی
پـه داسـې کلـی کښـې بـه څنګـه مینـه عامـه کـوو

هـېڅ پوهـه نـهٔ شـو چـې پـه تابانـدې مئـین څنګـه شـو
وایـئ اعجـاز داسـې کارونـه مـونږ بـې پامـه کـوو

.....✸✸✸.....

یادګیرنه ! چاراته وې چې ستا دا غزل بل یوشاعر پخپل نو م خپل کتاب کښې چاپ کړے نو ماوې چې دا خو ما دپاره لوئے اعزاز دے چې زما کلام هم څوك د دې جوګه ګڼي چې پخپل نوم ئې چاپ کړي ---- اعجازخټك

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هغـــه چـــې ســـترګو کښـــې خبـــرې کـــوی
راتـــــه د میـنـــــې ډېـــــرې غـــورې کــــوی

حېـــــران د کلـــــی مشـــــرانو تـــــه یـــــم
دا چـــــې خبـــــرې کـــــوی ســـــترې کـــــوی

د فلســـــطین او د کشـــــمیر پـــــه زمکـــــه
خبـــــرې تـــــورې کـــــوی، زغـــــرې کـــــوی

چـــې د اعجـــاز غونـــدې لـــهٔ ســـره تېـــر شـــی
هغـــــــــه خبـــــــــرې زړَورې کـــــــــوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هغه چې جام د پاسه جام سره هم خلهٔ ورکوی
داسې ساقی ته به څوک څرنګې زړه نهٔ ورکوی

په دواړه لاسه چې سحر ماښام لوټی مالونه
دومره غریب سړے به بل غریب ته څهٔ ورکوی

کله دخدا ے په مینه مست، کله دقام په جذبه
سرونه دومره آرزان بیه پښتانهٔ ورکوی

هغه ده بیادزماني منصور په دار خېژوی
ژوند ورنه آخلی خو ژوندون په ژواندانهٔ ورکوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

ملګـــرو زۀ پــــه داســـــې ښـــــار کښـــــې اوســـــم
لکـــــه د مصـــــر پـــــه بـــــازار کښـــــې اوســـــم

شـــــــهبازګړه د ســـــــتړو ځـــــــاے يـــــــادېږی
ځکــــه د يـــــار د کــــوڅې لار کښـــــې اوســـــم

خبـــر دے کـــۀ نــــه راځـــې خـــو هـــا اووايـــه
چـــې دې خـــوش فهمـــه انتظـــار کښـــې اوســـم

هغــــــه د امـــــــن او انصـــــــاف غوښـــــــتنه
لکـــه د تېـــر وخـــت چرتـــه غـــار کښـــې اوســـم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ژونــدون څــهٔ دے دا يــو نــوم د هنګــامو دے
ســــــتړی لار د پرېوتــــــو اؤ پاڅېــــــدو دے

څــوک پــه غــم لړلــی ژونــد ځنــې بېــزار دی
د چــا ژونــد خــو بــس يــو نــوم د رنګينــو دے

چــې د وخــت هــر يــو طوپــان تــه غــاړه وځــی
منــزل پښــو کښــې بيــاد داســې لېونــو دے

تپوســــــانو لــــــه ژونــــــدون لتــــــه ورکــــړې
د ژونـــدون حـــق خـــو يـــوازې د زمـــرو دے

فيصـــلې زمـــونږ د کلـــی چـــې پـــردی کـــړی
دغــــه جــــړ زمــــونږ دټولــــو مســــئلو دے

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پـروت پـه سـجده، زړهٔ کښـې خـدائے بـلا خـدايان ګرځـوو
مـونږ آذر خويـه دې کعبـې کښـې هـم بتـان ګرځـوو

خـدائے پـه هـر ځـه يـو پـوره کـړې خـو بيـا هـم ډېـر وړې
کچکول پـه غـاړه ځکـه مـونږ پـه ټـول جهـان ګرځـوو

د نړيوالـه کلـی خـان ملـک بـه ځـوک پوهـه کـړې
پـه خپـل وطـن کښـې جنـازې مـونږه د ځـان ګرځـوو

عـدل انصــاف، د داســې خلقوبــه ځــوک ځـهٔ اومنــي
چــې دروغـژن يـو ځکـه سـر بانـدې قـرآن ګرځـوو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ســـتا د خبـــرو د ځـــواب بـــه نـــهٔ يـــم
هـر څـهٔ بـه يـم خـو سـپين کتـاب بـه نـهٔ يم

خلـــق مـــې لـــولی پـــاڼې پـــاڼې د ژونـــد
پــه مــخ راخــور دې تــور نقــاب بــه نــهٔ يـم

چــا نــه چــا، چــا پــورې خپـل ځـان تـړلے
د کتـــاب داســـې انتســـاب بـــه نـــهٔ يـــم

د ژونـــد مقصـــد کـــهٔ د جنـــت ګټـــل دی
آختـــه پـــه دغســـې عـــذاب بـــه نـــهٔ يـــم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ځنــې ســرونه مــې لیـدۀ ، پــه نمــر خاتــۀ پرېواتــۀ
ځنــې ســرونه آخــر غـوخ شـو، ورتــه نــۀ پرېواتــۀ

دخاموشـــۍ لــۀ شــوره ډېــرو ســر تنـــدے اونیــوۀ
دېبوســـــۍ لـــۀ زوره ډېـــر پـــه زنګانـــۀ پرېواتـــۀ

دعــوې پــه چــا، آخــر د ځــه ،پــه کــومې خلــې اوکړمــه
هلتـــه دامــــن دعـــوه ګیـــر ســـاړۀ واړۀ پرېواتـــۀ

غــوره ټنـــا چرتـــه پـــه لـــرې وطنونـــو اوشـــې
تنــدر آخــر زمـونږ پــه کـور پــه هرکالــۀ پرېواتــۀ

ځــان تــه د ځــان پــه مقابـل چــې کلــه زۀ اودرېـدم
دزړۀ کعبـــې کښـــې مـــې بتـــان خـــوارۀ وارۀ پرېواتـــۀ

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګلـه! چې پـه سـترګو کښـې اغـزے دې کـړم
ښـه ده چې خپل ځـان سره يـو ځـائے دې کړم

تــــا چــــې د ښــــو پــــه غشــــو اوويشــــتم
مــــړ ومــــه جانانــــه! راژونــــدے دې کــــړم

زۀ خــــو ســــتا پــــه ســــترګو جهــــان ګورمــــه
سترګې مې هم تـه شوې چې پردے دې کړم

خلقــــو د مجنــــون خبــــرې هېــــرې کــــړې
ځــــان پســــې هــــم داســــې لېــــونے دې کــــړم

ســــتا اعجــــاز خټــــک بــــه ولــــې نــــۀ ســــتائی
ستا يـو خـوږ نظـر دے چـې زلمـے دې کـړم

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

هیڅوک نۀ ګوري خپل ځان په ائینه کښې
بل ته ښائی بل انسان په ائینه کښې

توري خاورې به د یار په دیدن موړ شی
ځان ته ګورې چې د ځان په ائینه کښې

خلقو خپلې برخې یوړې بختور شو
مونږ یې ګورو د ارمان په ائینه کښې

دا چې تا پورې یادېږی زمونږ کلے
ښکلے ښکاری د دوران په ائینه کښې

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

(درې شعرونه)

هــر ســړے نفــرت لــهٔ يــو ســړی کــوی
هـــر ســـړے ددهٔ ســـره يـــاری کـــوی

خدايـــه! د دجـــال فتنـــه بـــه څنګـــه وی
ګــوره! چـــې ړانـــدهٔ مـــو مشـــری کـــوی

خپلـــو مـــې چـــاړهٔ پـــه مـــری ايښـــې ده
خپـل خـو داســې نــهٔ کـوی، پــردی کـوی

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پــرون چــې وروړ د وروړ مرګونــه اُوکــړل
مــونږ پــرې د پاســه زيــات قتلونــه اوکــړل

چـــې پـــه لمنـــې د چـــا نمـــونځ کېـــدلو
هغـــو ګنګـــا کښـــې اودســـونه اوکـــړل

غــل بــه د غلــوڅطن کښــې چــا تــه وايــو
هرچـــا يوبـــل پســـې نمنځونـــه اوکـــړل

مــونږ تــه څــۀ پتــه د دښــمن نــۀ لګــی
مــونږ دپــردو پــه ســر جنګونــه اوکــړل

خــوب کښــې چــې راغــے نــو ورغــاړې وتــم
مفتوکښـــې مـــونږه ديدنونـــه اوکـــړل

چــې پــه دنيــا کښــې پــۀ ښــۀ نــوم يــادېږی
هغــو هــم داســې ښــۀ کارونــه اوکــړل

اعجــاز خټــك بــه آخــر خــدائے پوهــه کــړی
غــرۀ کښــې يــې چاتــه آوازونــه اوکــړل

۲۷مارچ ۲۰۱۲ ء

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيکوګانې

مانه جمات کښي چا ځپلۍ پټې کړې
ماوې چې دا ځۀ د موچي دکان دے
چې زړې پرېږدي او ترې نوې يوسی

.....✸✸✸.....

نن يو خټك دغرۀ په سر ګډېدۀ
ماوې چې بيا به چرته ډول غږېږي
ځکه چې دا دومره د ټينګې نۀ دي

.....✸✸✸.....

مونږ هغه ملك ته زنده باد وئيلي
د ښي توښې نه يې مونږ اوويستلو
لکه پردي خيرات کښې سپي ورړَوُو

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

دخـــواري ځــوی ډالـــر لیـــدلے نـــهٔ وهٔ
اوس د ســوکړک پــه ځــائے برګــرې غــواړي
مــونږ بــه اوس تشــې هســې خلــې چړپــوُو

.....✸✸✸.....

پـــه انټرنیـــټ یـــاراني څنګـــه کیـــږي
چرتــه فـیس بـك کښـې چې جینـۍ ښـکاره شـي
بـــلا ځوانـــان ورتـــه لَـــو یٌـــو اووائـــي

.....✸✸✸.....

د دهمـــــاکوسره بلـــد دومـــــــــره شـــو
اوس د ټوپـــك ډز راتـــه داســـې ښـــکاري
لکـــــه ماشـــوم چـــې چرتـــه ټیزواچـــوي

.....✸✸✸.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

خدایـــه ! پـــه ملـــك كښـــي خوشـــحالي راولـــې
ګنـــــــــــي واړۀ واړۀ خـــــــــــدايان دی واړه
دڅـــان نـــه مخكښـــې بـــه دوزخ تـــه لیـــږو

.....✱✱✱.....

چـــاوي چـــې ځنګـــه څـــوك لیـــډر جـــوړیږي
مـــــاوې دروغ او حرامتـــــوب زده كـــــړه
خلـــق بـــه دې خپلـــه بیـــا بـــه ســـر ګرځـــوي

.....✱✱✱.....

ســــل شـــیطانان او یـــو لیـــډر زمـــونږه
لكـــه چـــې ســـل پـــاپړ او یـــو لـــوړ وي
ځكـــه شـــیطان هـــم تربنـــه لـــرې تښـــتي

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکوګانې

ښـــکلو تـــه اووایـــئ چـــې کـــور کښــې کېنــئ
زمـــــونږ وژلـــــو تـــــه دي نـــــهٔ رادرومـــــي
اوس دغــــه کـــار دغــــه خودکشــــه کـــوي

.....✱✱✱.....

نرخونـــــه ورځ پـــــه ورځ پـــــه بـــــره خېـــــژي
چـــې دغـــه حـــال ، دغـــه رفتـــار وي زمـــونږ
بـــره ســـپوږمۍ تـــه بـــه مـــونږ زر اورســـو

.....✱✱✱.....

یوشـــل روټـــۍ مـــې چـــې مېلمـــه تـــه راوړې
وې چـــې یـــوه روټـــۍ تـــرې بیرتـــه یوســـه
وې چـــې انســـان یـــم ، ځنـــاور خـــو نـــه یـــم

.....✱✱✱.....

چرتـــه زړهٔ خـــوږے مشـــر وي بـــه کنـــهٔ ؟
پـــه دې ارمـــان واړه ســـپین ږیـــري شـــولو
لکـــــه د کونـــــډې لـــــهٔ لېـــــورهٔ اووتـــــو

.....✱✱✱.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــهٔ یــو انګریــز انګریــزي نــهٔ شــی لــیکے
دغـــــه پوښـــــتنه لـــــږ د ځـــــان نـــــه اوکـــــه
تـــا کـــوم پښتوکښـــې سپاړســـم پـــاس کـــړے

.....✸✸✸.....

هغـــــه جمـــــات کښـــــې انګریـــــزی وئیلـــــه
وې یـــې چـــې دهٔ د خـــدائے ظـــالم تـــه ګـــوره
کفـــر ئـــې ټـــول ګـــوره ! جمـــات تـــه راړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجاز خټک هغه شخصیت دے د چا لۀ برکته چې په ټول خلیج کښې د پښتو ټولنې جوړې شوي دي او په خلیج کښې د پښتو مشاعرو بنسټ هم دغه مشر ایښودلے دے. د اعجاز خټک په کوششونو او ترغیباتو زمونږ پښتو ادبي ټولنه قطر هم جوړه شوې ده
د کومې لۀ سوبه چې په پښتو ادب کښې ډېر زیات کار په دیار غېر کښې شوے دے.د اماراتوپښتو ادبي ټولنه مرکزډُبئ واحده ټولنه ده چې په پردي وطن کښې یې مشاعرې منعقد کړې دي او د پاکستان نه یې ورته شاعران او ادیبان راغوښتي دي.تر اوسه د ټولنې د ملګرو لۀ خوا څو درځنه کتابونه او مجلې هم خپرې شوې دي.دا ټول هر څۀ د دغه کس لۀ برکته وو..

فیروزآفریدي
صدر
پاك پښتوادبي ټولنه دوحه قطر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library